

БОРБА®

Епопеята на Шунка

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

JANUARY 1995

БОРБА

за НОВО БЪЛГАРСКО ВЪЗРАЖДАНЕ

* *

Издание в България на Българския Национален Фронт
(рег. 7 ноември 1958 г. в щата Ню Йорк, САЩ)

НОВОГОДИШНО ПОЗДРАВЛЕНИЕ

ЦЕНТРАЛНИЯТЪ УПРАВИТЕЛЕН СЪВЕТЪ
НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕН ФРОНТЪ — ЧИКАГО, САЩ
И РЕДАКЦИЯТА НА СПИСАНИЕ „БОРБА“

Поздравяватъ всички свои членове, съидейници, съмишленници, симпатизанти, разпространители на списанието и четци отъ четиритъ посоки на планетата, като имъ пожелаватъ презъ настоящата 1995 година **ЗДРАВЕ, БОДРОСТЪ И БОРБЕНОСТЪ** за претворяване въ дъла идеитъ на БНФ.

БРАТЯ БЪЛГАРИ,

Въ бурното раздълно време, на което сме съвременници, животътъ ни има смисълъ, ако наистина отгадемъ **СИЛИ, ЗНАНИЯ И УМЕНИЕ** за **ЛИКВИДИРАНЕ ЗЛОТО**, което разяжда нацията.

Това зло, въпреки половинъ вѣкъ тероръ и смъртъ въ прекрасната ни Родина, не успѣ да сломи духа и устрема на народа къмъ **СВОБОДА И ДЕМОКРАЦИЯ**.

Нека всички български патриоти **ВЪ И ИЗВЪНЪ РОДИНАТА** си подадемъ ръце и въ общъ строй презградимъ пътя на онѣзи, които искатъ отново да съятъ тероръ и смъртъ.

НЕКА 1995 ГОД. БЪДЕ ПРЕЛОМНА!

НЕКА НЕ СЕ ОТЧАЙВАМЕ и съ разумъ отъ направената равномѣтка на изминалитъ петъ години, следъ падане на комунистическата властъ, да погледнемъ въ бждещето.

НЕКА НЕ ЗАБРАВЯМЕ, че комуниститъ отново протягатъ кракъ къмъ стремето на властъта.

НЕКА НЕ ДОПУСНЕМЪ ОТНОВО системата на комунизма — тероръ, убийства, лагери и икономическо робство — да помрачи слънчевия денъ на Родината ни, какъвто предвещава да бжде зората му.

Съ Божия помощъ да укрепимъ вѣрата си въ този денъ!

ЗАЕДНО, НИЕ ЩЕ ПОБЕДИМЪ!

ДА Е ЧЕСТИТА 1995 ГОД.

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.
P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ Иванъ Дочевъ — Основателъ
† Д-ръ Георги Паприковъ — Редакторъ

Редактура Комитетъ

Година 44, број 1 Книжка сто и осемнаесета Януари 1995

Нови избори

ТОЗИ истериченъ викъ ни преследва много, много месеци.

Въпросътъ като следствие, „а кого ще изберемъ?“ потъна въ неопредѣлящи нищо като основа за положителенъ политически строежъ философски обосновани трактати върху „посткомунистически общества“ и лични оправдания на злополучни отговорници безъ политически способности по върховетъ.

Предварително, следъ изборитъ:

„Новото“ събрание е ... старото! „Пременилъ се Илия, огледалъ се — пакъ въ тия!“

На една страна „демократизиранитъ“ приемници на тѣзи комунисти, които преди 50 години „освободиха“ българския народъ на 9 септември 1944 година, на друга — настоящитъ волни и неволни подражатели на онѣзи „политици“ въ България, които станаха на времето причина да се стигне до диктатурата на 19 май 1934 година.

Освободиха преди 50 години бунтари изъ кошари и курници, хероизиранитъ „партизани“ на кака Шола, „генералитъ“ бай Добри Търпеша, Славчо Трънски и т.н. българския народъ отъ всичкитъ му притежания — материални и духовни. Освободенитъ отъ жизньнта имъ още не сж преброени... Осигуриха му тѣ въ последствие — тѣ и последвалитъ ги — „реалния социализъм“, като го натовариха съ борчове, които неизвестно до кога синове и гъщери ще влачатъ и погасяватъ при заемодавцитъ, „капиталистическия експлоататори“. Истинскиятъ плодоползващи на днешната олигархия — приемницитъ на „учителя“ „Гошо Тарабата“, ще дърпатъ пакъ, „демократически“, признати отъ инстанциитъ на „Свободния Западъ“, концитъ и въ 37-то Обикновено Народно Събрание.

Откриха новоизлюпени „политици“ какъ лесно се стига презъ парламента до съвременната „долче вита“. По тертина на модерния

Западъ, костюмирани съ надлежни одежди, въ притежание на съответни атрибути, формираны съ достойнствата на свърхмодерни „политически мирогледи“ отъ многобагрената палитра на „колежитъ“ отъ „свободния свѣтъ“, ще сноватъ тѣ, съ подчертана загриженостъ въ израза на лицата имъ, по земното кълбо — за „благомото на народа“ и ... на негова смѣтка.

Остава безъ отговоръ въпросътъ му:

ЗАЩО ИСКАХТЕ НОВИ ИЗБОРИ, КОГАТО НѢМА КОГО ДА ИЗБЕРЕМЪ ?!!!

* * *

СЪБИРАНЕТО на всички, които виждатъ началото на една нова българска гържавностъ само следъ пълното отстраняване на нео-капиталъ-комуниститѣ отъ лостоветѣ на гържавния механизъмъ, подъ синьото знаме на СДС въ името на СИНЯТА ИДЕЯ, бѣше задачата за изпълнение ПРЕДИ изборитѣ!

СДС трѣбваше да влѣзе въ Народното Събрание съ абсолютно мнозинство и се превърне въ стожеръ на дестабилизацията на псевдо-демократитѣ на БКП въ парламента. Първата и неотложна задача на 37-то Народно Събрание се състоеше въ пълното отстраняване на сметѣта, останала и онаследена отъ кръвожаднитѣ стрѣвници-комунисти и душашитѣ лесна плячка плѣхове от ОФ-то. Сжществената задача на СДС би се състояла въ това, да бжде моралниятъ лостъ за демократичното елиминирание на господата бивши „другари“ — съотговорници за стоварването на нечувана до сега беда надъ българския народъ-нация.

Подготвиха ли се партиитѣ и организации — членове на СДС, за тази задача, ПРЕДИ да искатъ НОВИ ИЗБОРИ? И какво направиха следъ като тѣзи избори станаха неотложни?... И тукъ не се чу отговоръ.

Раздвижили се обаче „народнитѣ“ представители — „бивши“ и „кандидати“, за осигуряване на евентуално застрашени мѣста, застрашени мандати.

За исканията на онѣзи 70% отъ избирателитѣ за 36-тото Народно Събрание, които

НЕ ГЛАСУВАХА за комуниститѣ, НѢМАШЕ бюлетина, която да възпламени съ искането: **ВЪНЪ КОМУНИСТИТѢ ОТЪ НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ!**

И така, зароветѣ се завъртѣха и паднаха.

Народонаселението, гласувало или не, ще се отгаде на всѣкидневиеето си... Ще позакърпи старитѣ грешки, ще постегне изтърканитѣ опинци и пробие две-три нови дупки въ пояскока, за да притегне гъното на гащитѣ къмъ новата, грациозна талия — резултатъ на принудителната гуета.

Нео-капиталъ-комуниститѣ ще запалятъ хаванска пура марка „Davidoff“.

Минаха и тѣзи избори въ анализѣ на Народното Събрание. Сждене за отговорностъ нѣма; историята не е сждница. Тя само записва — лѣтописъ. И е на разположение за тѣзи, които умѣятъ да я четатъ. Който не умѣе, пали фишецитѣ си напрасно.

* * *

БЕЗРОПОТНО подчинение на сждбата за насъ не сжществува.

Това, което ни се отреди, не виждаха само наивници. За опортюниститѣ — ползоизвличащитѣ за себе си отъ всѣка обстановка, е добре дошло; кошничката имъ е пакъ оплетена. Шо се касае до наивнитѣ — за тѣхъ важи последната мждростъ на предходѣщия гѣлъ.

За българскитѣ патриоти трѣбата не е свирила „отбой“. Пжтѣтъ къмъ светло бждеще за цѣлокупната българска нация, на цѣлия български народъ е посипанъ съ тръни. Този пжтъ е намъ предписанъ отъ Богѣтъ Български и трънитѣ нѣма да ни спратъ. За българина е имало винаги Възраждане; въ всички свои землица, въ много, много столѣтия.

Пораженията, нанесени на българина презъ последнитѣ 50 години — на физиката и душата му — сж злостни и отстраняването имъ изисква постоянство и време. Строежѣтъ на „Марксъ-Ленинъ-Сталиновия рай на работницитѣ и селянитѣ“, започнатъ на 9 Септември 1944 година, се показва още на 10-ти като това, което е: измама! Въ този „рай“ работни-

цитът станаха „бригадири“, а селяните — градски лумпен-пролетарият. Марксисткият комунистически тоталитаризъм превърна българина — до тогава предприемчив индивидуалист — в хитър приемчик на подаяния, а земята му ... в пустош; пустош, осъяна с индустриални ... развалини.

Видели „поучените“, че жабата подигнала крак, когато се подковавал волът ... Междуременно волът се трансфигурирал в електронен мозък, а жабата ... все с дигнат крак. А земята ...? И днес чака стопанина си ... напук на марксистки „академици“, „професори“, „специалисти“, „икономисти“ и други „поучени“.

При тази живопис не може да се очаква диктувана от разум размисъл. Имайки пред очи и факта, че врагът разполага с пълен инструментариум за промиване на мозъци — тлъсти банкови сметки, печат, съобщителни средства чрез ефирни и телевизионни предаватели — лесни успехи не могат да се очакват.

Ние ще продължим нашия път. Истинската БОРБА като че ли едва сега започва. Същественото за момента е да се спре пагането към още по-низка плоскост. Да създадем възможности наранените телесно и душевно да се възстановят. Национал-политико-философите да подострят перата и достигнат с духовна храна наранените души. Хартия на

разположение има достатъчно. Еднаж прозрели душевно, пострадали ще свият вежди, изопнат мускули, стиснат зъби и разждят. Ще стъпни българинът пак на скала за нов строеж.

Неговият капитал — българската земя — и тя пак ще принадлежи нему. А необходимите средства за набавяне на съоръжения, кооперативно, ще се намерят. Достатъчно е да се върнат в ковчезите на Българската Народна Банка всички крадени от нео-капитал-комунистите и ортаците им престъпници народно-гържавни пари.

В изпълнение на горното се състои нашата задача. Тази задача важи и за двет днес съществуващи български суверенни гържави. Осъществяването на осъта Скопие-София е втора наша съществена цел. Ние нъмаме какво да глим. Имаме само общи врагове — обкръжили сж ни от всички страни. Задачата ни може да не харесва на все още владещите ге факто квази-самрапи в двет столици; нашата провокация обаче ще ги принуди да покажат истинския си лик.

Ние сме за нови избори, но ще настояваме за тях тогава, когато предварителните подготовки обещават победа.

Демократична победа.

19.12.1994 година

БОРБА

На предсрочните парламентарни избори, състояли се на 18 декември 1994 година, в листата на Съюза на демократичните сили бяха избрани за народни представители в 37-ото Обикновено Народно събрание кандидатите от Българския демократически форум, който е редовен член на СДС, господата:

Васил Иванов Златаров
Владимир Тодоров Абаджиев
Дако Нейков Михайлов (и тримата бяха в 36-ото ОНС)
Муравей Георгиев Радев
Дянко Георгиев Марков

Пожелаваме им ползотворна работа в 37-ото Обикновено Народно събрание, за да пребъде национално единна и социално справедлива България.

Bulgarian National Front, Inc.

Founded 1947

WORLD CENTRAL COMMITTEE

DR. IVAN DOCHEFF
Honorary President

Incorporated in the State of New York
November 7, 1958
Non Profit Organization

Illinois 23307, November 16, 1962
Federal Tax Exempt #36-3208582
I.R.S. Sect. 501-State of Illinois 1967
Trade Mark Registration "BORBA"
N.Y. 38R-11031, November 20, 1967

Mailling Address:
P.O. Box 46250
Chicago, Il. 60646, USA

12.10.1994

копия:
Виж приложение

EXECUTIVE BOARD

PRESIDIUM

Alex Darvodelsky, Dipl. Ing.
USA

George Lazarow, Dipl. Ing.
Germany

Dr. Angel Todoroff
Canada

SECRETARY

Simeon Saraivanov,

TREASURER

Krum Radev

ADVISERS

T. Gradinarov

M. Gergoff

T. Todorov

D. Zagorsky

CONTROLLERS

Dr. V. Velev

P. Nikoloff

V. Jordanov

BOARD OF DIRECTORS

Dr. St. Staneff

Texas, USA

Georg Popov, Dipl. Ing.

Germany

Dr. Iliia Popov

Brazil

Stefan Kasheff

Turkey

Jivko Srebrov

QL-Australia

Dr. I. Dobrev

B. C. Canada

Dr. A. Darvodelsky

Illinois, USA

Enrico Del Bello

Italy

Michael Michailov

California, USA

Atanas Gueorgieff

New Zealand

Ivan Ivanov

Spain

A. Simeonova, Ing.

Sweden

Emil Atanasov

New York, USA

Peter Bankov

Montreal, Canada

Nikola Janakiev

Illinois, USA

Dr. M. Neresoff

Venezuela

Luka Arsov

Niagara Falls

Nasko Bochev

Brazil

Josef Zagorsky

Switzerland

St. Arnaudoff, Dipl. Ing.

New Jersey, USA

Peter Petrov

Vic-Australia

Ivan Traykov

Austria

Peter Zaharoff

Czechia

Kiril Kirov

England

Zahari Preslavski

Holland

Dimitar Nikolov

Ottawa, Canada

George Antonoff

Arizona, USA

Jordan Ivanov

Florida, USA

Lissa Lisseva, Ing.

South Africa

Borislav Borissov

Chicago, USA

Simeon Semov

S. Carolina, USA

До г-н Филип Димитров
председател на Коорг. съвет на СДС
ул. „Раковски“ № 134
София

Уважаеми г-н председателю!

България, изпаднала в трагично-катастрофална политическа действителност, се намира в безпътница. С огорчение и загриженост се констатира това нейно бедствено състояние от двама от членовете на президиума на Българския Национален Фронт през време на няколко-седмичното им пребиваване там през изтеклото лъто.

От една страна, рекомунизацията, провеждана безогледно от стария апарат на номенклатурата на БКП, останал непокътнат поместно, с помощта на марионетното правителство на г-н Беров, е докарала страната до пълен административен, правно-наказателен и стопански хаос.

На друга страна, СИНЯТА ИДЕЯ — СДС, в която българският народ върваше непоклатимо, че ще ликвидира 45-годишния комунистически терор и бедствените му последици, Е ПРОИГРАНА. Не бе отстранена номенклатурната гангрена коренно още при съставянето на правителството на СДС и по този начин се препречи пътят за полагане на твърди основи за новото превръщане на България — след съветска окупация и диктат на пагубен болшевишки дилетантизъм — в законно правова, стопански основно подсигурана, а с това и социално уравновесена съвременна държава.

Днес страната, останала пак на произвола на комунистите, без дееспособна съпротива срещу своеволията им, е в пълна разруха.

ГЛАСОПОДАВАТЕЛИТЕ, които направиха през последните избори в България СДС най-многочислената сила в Народното Събрание, очакваха да го видят там като тълло, изсечено от един къс камък, безкомпромисно в конфронтацията с проагонистите на марксистки лъжеучения, докарала страната стопански и политически до безизходица. Отстраняване еднаж за винаги на червените функционери от ръководни длъжности заедно с онаследените от тях недъзи, както и — не на последно място — наказване на виновниците за националната катастрофа и извършени престъпления спрямо човешките права. **ТОВА** беше императивът!

Нищо от това не се осъществи. От заемащите върхни позиции до последния служащ от новите избраници, включая и СДС, поеха пътя на лекия живот.

Bulgarian National Front, Inc.

Founded 1947

писмо 12.10.1994

Държавни „Мерцедеси“, „Резиденции“, „Вили“, „почивни станции“ ... „приватизиране на обезстопанени народно-държавни имуществва — всичко създадено на голия гръб на милионите българи без привилегии. Навиците и битието на номенклатурчиците стана пак пътеводна звезда.

А новото сценарии (така!) в „народното“ Събрание и между „обществените“ служители? Пагубна партизанска разюзданост! Достойнства, като предпоставка за служители на обществена народна дейност, се броят на пръсти — царят пререкания, хули, нападки, интриги и уеяния, обичайни за уличния пролетариат! Борбата за заговоляване на лични интереси и амбиции в СДС промуши властта в ръцете на нео-капитал-комунистите с видими от това днес резултати: пълен хаос въ всички отрасли на ежедневието.

ПРЕДСТОЯТ ИЗБОРИ. Дошъл е дванадесетият, а според Стефан Цвайг и „звездният“ час. Голъмата задача за изпълнение — създаване на парламентарно антикомунистическо мнозинство в Народното Събрание, изисква възстановяване на ефикасността на СДС — възраждане на СИНЯТА ИДЕЯ — и реализиране на обща ПАРЛАМЕНТАРНА АНТИКОМУНИСТИЧЕСКА КОАЛИЦИЯ. Гръбначният стълб на една такава коалиция тръбва да бъде СДС.

Главната пречка за спасяването на синята идея е обаче дълбоко внедреното днес безверие на електората в способностите на водещите борба до кокал „за кокала“ „лидери“ (превод на английската дума: водач). Отстраняването на това безверие и превръщането му в доверие и оптимизъм изисква според нас — това заявяваме открито и без резерви — от всички, натоварени с партийна отговорност лица, да изоставят лични интереси и себични стремежи, като освободят без отлагане заеманите от тях постове. Днешният политически час ИЗИСКВА, изключително по тактически съображения, да застанат начело нови отговорници с нови идеи и методи. Само така ще могат хора в СДС да говорят пак един с друг.

Друг път за постигане на единство в СДС пред изборите нъма.

* * *

Българският народ очаква дължимото му се! Той очаква края на смрагта на партизанската разюзданост и последвалото я общо разложение. Отговорници за днешното разорително за българина политическо състояние на страната ни сж на първо място посткомунистическата мафия, но също така и всички, които си служеха и още се обслужват съ съкращението „СДС“ — от върха на държавата, председателя на републиката, така наречения „президент“, през кабинетни ресори, та до последния „народен“ представител. Всеки един от тях носи отговорност за настоящата неуправляемост на страната. Явно доказателство за истината на това твърдение е въздържаността на избирателя да използва правото си да избира. Потвърждава го и числеността на не-присъстващите при последните „масови“ митинги.

Настоящите „лидери“ допуснаха, щото интереси, стоящи далеч от тези на цълкупния български народ, да разкъсат СДС и с това да сведат надеждите на нацията за светло бъдеще до нула.

Оттеглянето на ръководни лица от досега заеманите постове в името на етични задължения или от тактически съображения е общо приета употреба в демокрациите на западните държави. Едва ли би било необходимо това да се напомня — особено при нас. Хора, свързани с тоталитарното минало на страната, не могат да заемат ръководни служби.

Третата българска държава се намира пред пропаст, подобна на онези, в които пропагнаха двете неи предходни Царства.

Като алтернатива на пропадането, нам е дадена сега възможността да прескочим този ров с напръгане на последни сили — мобилизиране на всичко, което ни обединява, и съзнателно пренебрегване на това, което ни разединява. В идващото Народно Събрание тръбва да се очертае пълно антикомунистическо мнозинство.

Българската национална емиграция, обединена в Българския Национален Фронт, води борба за пълното демократично отстраняване на нео-капитал-комунистите от Народното

Bulgarian National Front, Inc.

Founded 1947

писмо 12.10.1994

Събрание и пълно преодоляване на болезнените следи на 45-годишния душевен гнет и физически насилия на съветския болшевиизъм в България. Тя води антикомунистическа борба според възможностите си близо вече половин век. Води я без корист и без претенции, гдето и това да е било възможно; по цял свят. Ние сме готови да помогнем с каквото можем, и най-много — в Родината. БНФ очаква обаче същите безкористни пориви и при тези, които днес в България сж заели власт, постове и позиции в името на тази борба. Постигнатото до днес там, за съжаление, дава повод за дълбоко съмнение и недоверие в способността и искреност в желанието да се осъществи декомунизирането и демократизиране на страната ни.

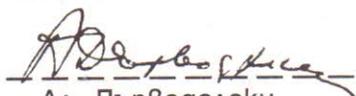
Показателите сочат: България е в сред хаос и разруха.

Българският Национален Фронт очаква стресване и изтрезняване на отговорниците в последен момент. За единството на СДС сж необходими нови хора.

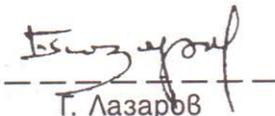
Ние сме убедени, че говорим и от името както на тези, които днес в Родината скептично обмислят дали има смисъл да се пуска бюлетина, както и на онези, в чиито сърца „БЪЛГАРИЯ“ не е „бизнес“ и „аванта“, а жар, която изгаря сърцата им.

А ТЕ НЕ СЖ МАЛКО...

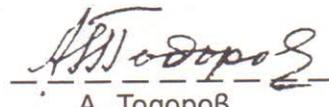
С почит

Ал. Дърводелски
Президиум на БНФ

Т. Лазаров

А. Тодоров

Приложение към писмо-обръщение от 12.10.1994 г.

Фото-преписи на горното, изготвени за:

г-н Стефан Савов, Демократическа партия
г-н Александър Йорданов, Раг.-дем. партия
г-н Васил Златаров, Бълг. дем. форум
г-н Иван Куртев, Соц.-дем. партия
г-р Васил Михайлов, Нова соц.-дем. партия
г-н Светослав Лучников, Клубове за демокрация
г-н Стоян Райчевски, Дем. партия
г-да Георги Петров и Петър Тодоров, БЗНС
г-н Стефан Софиянски, ОХДЦ
г-н Едвин Сугарев, Екогласност
г-н Васил Велков, Съюз на безпартийните
г-н Стефан Вълков, НДЗПЧ
г-н Иван Станчев, Съюз на репресираните
Председателството на Реп. партия
г-н Павел Шопов, ХДС
Н.П. Христофор Събев, Х.С. Спасение
Председателството на ФНСД
Председателството на ДГИ

Писмото-обръщение е поставено също така на разположение на заинтересовани средства за обществено осведомяване, печат, институти.

БНФ
октомври 1994 г.

Д-ръ Иванъ Дочевъ
Почетенъ председателъ на БНФ

Поуката отъ изборитъ — повѣля за бждещето!

Резултатитъ отъ изборитъ, станали на 18 Декемврий 1944 г. въ България, сж известни на всички. Поуката, която трѣбва да се почерпи отъ тоя резултатъ, е повѣлята за онова, което трѣбва да се направи за въ бждеще.

Ние не сме изненадани отъ резултатитъ на изборитъ, имайки предвидъ какъ се развива събитията следъ изборитъ презъ Октомврий 1991 г.

Преди и по време на изборитъ тогава, нашиятъ народъ, жестоко изстрадалъ презъ дългитъ години на престѣпния диктаторски режимъ на комуниститъ, бѣ овладянь отъ неописуемъ ентузиазъмъ, виждайки да се очертаватъ възможности да се отърве отъ комуниститъ и да се извоюва свобода и демокрация, той ликуваше. Милиони излѣзоха на улицитъ по села и градове. Народътъ масово се стече на публичнитъ събрания на СДС. На всѣкъде се развѣваха „море“ отъ сини знамена. Всѣки вѣрваше, че всички се вдъхновяватъ отъ едни и сжщи идеи и желаня и че преследватъ една и сжща целъ. Никой не питаше кои сж тия, които застанаха на чело на СДС, важното бѣше да се извоюва победата. Всѣки вѣрваше, че лидеритъ сж истински борци противъ комунизма, че тѣ знаятъ каква отговорност поематъ, че сж волеви хора, съ сила и куражъ и че негласно сж дали клетва да реализиратъ народните вѣждедения. И народътъ отиде да гласува въ изборитъ, Октомврий 1991 г., и гласува за СДС. Изборитъ бѣха спечелени. Състави се правителство на СДС.

Ние бѣхме тамъ. Ние участвувахме. Ние видѣхме и знаемъ всичко.

Но ... говѣрието и възлаганитъ надежди не се оправдаха.

Народътъ очакваше престѣпницитъ отъ комунистическия режимъ да бждатъ подведени подъ отговорностъ и наказани. Нищо не стана. Комунистическиятъ величия и номенклатурцитъ си останаха на ръководни мѣста въ държавата и продължиха да управляватъ.

Народътъ очакваше актътъ отъ 9.9.1944 г. да бжде обявенъ за незаконенъ и всички комунистически референдуми, закони и конституции да се анулиратъ — нищо не стана — страната продължи да се управлява по сжщитъ кому-

нистически закони и конституции.

Народътъ очакваше „народния сждъ“ да се объяви за незаконенъ, решенията му да се анулиратъ, конфискуванитъ имоти и земята да се върне — нищо не стана. Правителството капитулира предъ натиска на комуниститъ.

Много и много още може да се изброи. Естествено, опититъ и проектитъ да се прокаратъ икономически реформи пропагнаха, защото я нѣмаше здравата основа, върху която да бждатъ тѣ изградени.

Лидеритъ, личноститъ, които влѣзоха въ правителството, се оказаха, че не сж това, което народътъ очакваше отъ тѣхъ да бждатъ. Оказаха се, че сж неопитни и неподготвени да се справятъ съ голѣмата задача, която имъ се възложи. Оказа се, че сж безсилни да се противопоставятъ на комунистическия натискъ. Оказаха се личности безъ куражъ да наложатъ това, за което бѣха избрани.

Последва напушането на двадесетина народни представители отъ СДС, които бѣха избрани съ листата на СДС. Тѣ се върнаха при тия, които бѣха ги пратили, което постави въпроса: Само тѣ ли сж били изпратени? Кои сж другитъ? Има ли още, които останаха? И разочарованието не закѣснѣ, народното довѣрие бѣ загубено.

Комуниститъ, които бѣха се изплашили следъ изборитъ въ 1991 г., надигнаха глава, подкрепиха съставянето на правителството на Беровъ, което бѣ тѣхна марионетка, за да иматъ време да се подготвятъ за нови избори, и щомъ бѣха готови, изборитъ за 18 Декемврий 1994 г. бѣха насрочени.

Не може да бжде освободено отъ отговорностъ правителството на СДС отъ 1991 г., нито могатъ да бждатъ освободени отъ отговорностъ за това, което се допусна да стане, личноститъ, съставящи това правителство. Благодарение на това, че тѣ не можаха да се справятъ съ задачата, която имъ се повѣри, отвори се „вратитъ“ за рекомунизация.

Съ най-искрено желание да помогнемъ на СДС да се заздравя и бжде въ състояние да спечели новитъ избори, ние, Българскиятъ Националенъ Фронтъ, отправихме писмо до лидеритъ на всички партии отъ коалицията на СДС, съ

което изказахме препоръки — нови хора да излъжат на чело — познати, проверени, самоотвержени, противокмунисти, върващи въ принципът на демокрацията, и да се излезе съ една категорична програма, която да отразява възжеленията на народа ни, която да гарантира ликвидиране съ комунистическото наследство, която покрай икономически и други реформи да предвиди и възстановяването на Търновската Конституция, която е гаранция за защита на свободата и демокрацията; защита на човешките права, законност и ред, което ще създаде условия за решаване на всички проблеми — частна собственост, икономическо просперитиране, напредък и благоденствие.

Нашето писмо не само бѣ игнорирано, но ние бѣхме обвинени, че пречимъ на СДС да спечели изборитѣ. И ... безъ никаква обнова въ личния съставъ отъ първата линия, с щите личности, които се провалиха като управници, излъзоха отново да искатъ довършването да управляватъ страната.

Програмата, която бѣ обявена — осемъ страници гребенъ шрифтъ — която едва ли единъ процентъ отъ избирателитѣ ще прочетатъ цѣлата, само нѣкъде между редовете се спомена нѣщо по въпроситѣ, по които нашиятъ народъ иска да види да се взематъ решителни становища.

„Въ политиката нѣма поправителенъ изпитъ“ — казахъ азъ преди 65 години на времето въ България на политически лидери, които се бѣха провалили като управляващи и се явиха да искатъ народното довърше да управляватъ отново. Тия мои думи се знаятъ. Нѣкои вестници ги спомѣнаха, когато бѣхъ въ България; тѣ сѣ валидни и сега, тѣ сѣ валидни и за бѣдещето.

Личноститѣ правятъ партии. Достойни личности — лидери, могатъ да направятъ отъ СДС „гигантъ“, който да се справи съ всички пречки, както обратното: да го превърнатъ въ „мъниче“ безъ значение и бѣдеще.

Въ миналото, въ България, преди комунизма, когато имаше много партии, хората определяха отношението си въз основа на лидеритѣ на една или друга партия, вмѣсто либерали, радикали или сговористи, хората казваха: Азъ съмъ Радо-славистъ, Тончевистъ или Цанковистъ. Връщането къмъ политическия плурализъмъ връща и идентифицирането на партията съ личността на лидеритѣ имѣ.

Въ редицитѣ на ръководителитѣ, лидеритѣ на СДС, както и въ листата на кандидатитѣ за народни представители има много

достойни, квалифицирани, способни личности, които правятъ честъ на партийната коалиция. Ние не говоримъ за тѣхъ, ние говоримъ за тѣзи на върха, които бѣха упълномощени да поематъ управлението и не оправдаха довършването. Наличието кадъръ за обнова на върха на ръководството е тамъ, има го въ СДС, той трѣбва да бѣде изтъкнатъ на първа линия. За това ние говоримъ.

Програмата хубаво, академично, обосновано написана, но липсватъ пунктоветѣ, които сѣ въ състояние да възпламятъ ентусиазма на народа. Избирателитѣ помни кратки и ясни лозунги. Тѣ го стимулиратъ — точно тѣ обаче липсватъ въ програмата на СДС.

Нищо не се казва за обявяване акта отъ 9.9.1944 г. за незаконенъ и анулирането на последиствията отъ него: народниятъ сѣдъ, комунистическиятъ закони, референдуми и конституции.

Премълчава се и нищо не се говори за погвеждане и наказване престѣпницитѣ отъ времето на комунистическия режимъ.

Въобщо не се повдига въпросътъ за възстановяването на Търновската Конституция.

Ние казахме, че не сме изненадани отъ резултата на изборитѣ отъ 18.12.1994 г. Той е естествената реакция на народното разочарование и загубеното довърше.

Ние поддържаме и ще поддържаме СДС да се изгради и спечели следващитѣ избори — СДС е партийната коалиция, която има потенциалната възможностъ да спаси България и извоюва по-добро бѣдеще за народа ни.

Изборитѣ отъ 18.12.1994 г. сѣ вече история. Сега трѣбва да мислимъ за утрешния денъ.

Ние искаме да се обнови както ръководството, така и програмата на СДС. Искаме да видимъ отново „море“ отъ сини знамена да залѣе площадитѣ и улицитѣ на градоветѣ и селата. Искаме да видимъ да възкрѣсне „синята магия“!

Съ подкрепата на всички, обновениятъ СДС може да реализира възжеленията на народа ни, да спечели утрешнитѣ избори и направи отъ България това, което всички искаме тамъ да бѣде.

Но ... въ името на интереситѣ на народа и страната, ако СДС въ най-близко бѣдеще не покаже готовностъ за обнова и не оправдае надеждитѣ, които му възлагаеме, лидеритѣ на анти-комунистическиятъ национални партии, организации и групи въ България трѣбва най-сериозно да помислятъ за алтернативни възможности за разрешаване на стоящитѣ предъ насъ задачи.

Лѣтопись въ фокусъ

Владимиръ Влайковъ

Изборитъ — начинъ на употреба

Дългоочакваното събитие — изборитъ, е вече история. Резултатитъ сж известни, но тѣ вмѣсто да гадатъ отговори на въпроситъ, които ни вълнуваха, поставиха нови въпросителни. Затова вмѣсто да се губимъ въ догадки за бъдещето, по-добре е да се обѣрнемъ къмъ миналото. Да погледнемъ какви сж фактите.

Фактъ е, че обществото ни е демократизирано само на книга.

Фактъ е, че петитъ години посткомунизъмъ бѣха петъ години на произволъ и рушене на държавността.

Фактъ е, че стариятъ апаратъ запази повсемѣстния си контролъ, за да потиска и граби.

Фактъ е, че СДС като овластена организация на народното мнозинство не успѣ да предотврати всичко това.

Причинитъ за това неблагоприятно развитие сж по-дълбоки отъ личната вина на народнитъ избраници, тоестъ изборитъ сж необходимо, но недостатъчно условие за излизане отъ кризата.

В речта на митинга, съ който СДС откри предизборната си кампания, председателятъ на НКС г-нъ Ф. Димитровъ каза, че „за петъ години СДС остана толкова чистъ, колкото когато бѣ създаен“... Думите му бѣха върни. Но съдържатъ двойно послание за тѣзи, които знаят кой и какъ създаде СДС.

Заченатъ в грѣх и го днесъ, наредъ съ достойнитъ, съюзитъ продължава да приютява отпадна компрометирани се лица. Отсъствието на автентичностъ или качества у нѣкого, попадналъ въ управлението, може да се очаква. Неприятното е, че нѣма сила, способна

да го отстрани. Това означава, че или СДС е завладѣнъ отъ срѣди, чужди на демокрацията, или демократичнитъ принципи и механизми въ съюза не действуватъ. Отговорността за това носятъ редовитъ членове на партиитъ и организациитъ въ него, защото изборитъ на ръководства е теженъ. Сега много отъ тяхъ твърдятъ, че сж разочаровани отъ СДС, вмѣсто да бждатъ разочаровани отъ себе си. Заради егоцентризма си — причина за пасивността и безгрижното предоставяне на пълномощия въ нечисти ръце. Заради неразбирането, че най-успешното и радикално решение на собственитъ проблеми би дошло като резултатъ отъ разрешаването на общественитъ. Какъ да говоримъ за избора на едно общество, когато една толкова голѣма частъ отъ него не осъзнава сжщността и значението на това свое право?

Какъ да говоримъ дори за сжществуването на наше, българско общество, когато основнитъ му предпоставки не сж на лице?

Обществото, разбирано като съвкупностъ отъ личности, обединени в хода на историята, което преследва свои, единни цѣли, спазващо общи правила и т. н. Ние не успяхме да повѣрваме въ сжществуването на подобни цели. Не постигнахме сцеплението на индивидуалности, отговорни единъ къмъ другъ, водени от общия си български интересъ. Така не стигнахме и до отстраняването на онѣзи, които пречатъ. Позволихме имъ да продължатъ да ни подхвърлятъ трохитъ отъ трапезата, отрупана съ плодетъ на нашия трудъ.

Много бѣше изприказвано за неблагополу-

чията на българина. И за това, къде да се търси спасителният изход. Под натиска на народното недоволство в устата на политикът бяха все думите „избори ... скорошни избори“... Журналистите подхванаха темата. Някой дори възкликна: „Изборите са единственото ни спасение!“. Само добре информираният оптимист мълчаха. Сигурно защото им беше ясно, че победителят и в тези избори е зад кулисите. А борбата за демокрация не приключва с едни избори, а започва с тях.

Раждането на всяка истина е мъчително. Както и раздълата с една илюзия. Като старата наша: за една петилетка да постигнем това, към което другите народи се стремят от десетилетия. Все някога трябва да се обединим, за да градим. Някой трябва да подаде ръка! Чакало се извинение. От когото? От мафията? Та тя няма интерес от разбирателството. И въпреки че говори за него, действва точно по обратния начин. Разделя.

Преди 30 години при едно голямо предизборно събрание в Калифорния в подкрепа на тогавашния републикански кандидат за президент Бари Голдуотър, г-н Роналд Рейган произнесе една вълнуваща реч, която го издигна на политическата сцена в Америка и подготви пътя му към Президентството.

При изборите през Ноември 1994 Републиканската партия извоюва съкрушителна

Корумпира. Плаши. Убива. Увеличава напрежението. В такава обстановка, каквато и да е резултатът от изборите, ще спечели единствено тя.

И за кой ли път сигналът за единение, за осъществяване на българската идея дойде от чужбина. За да бъде посрещнат с разгъзнение от определени среди и в СДС, и сред монархистите. От кандидатурите на славата, които черпят активити си от безмислени противоборства, силни думи и помпозни обещания. Десетина дни преди изборите Н. В. Цар Симеон II даде да се разбере, че не желае да застане зад нито една от политическите сили. Преди това многократно бе възпрепятствувал използването на името му в партизанските борби. И с това отново се извиси над всички като единствен реален обединител на нацията ни. Кога най-накрая ще се вслушаме в думите му?

Време разделно

победа, базирайки се на идеите на Рейган. Ето някои пасажи от тази знаменателна реч на Рейган, произнесена през Ноември 1964 година:

„Джеймс Мадисон каза: Всички наши начинания се основават на капацитета на човечеството за самоуправление. Идеята, че властта е свързана и задължена към Народа, че тя няма никакъв друг извор на сила, освен този, даден ѝ от Народа, е все още най-новата, несравнима идея в дългата история на отношенията на човек към човек. Въпросът, поставен при настоящите избори, е: „Дали ние върваме в нашата способност за самоуправление или ще изоставим Американската Революция и приемем, че група интелектуалци в една далечна столица може да се грижи за нашия живот по-добре от самите нас.“

Казватъ, че ние трѣбва да избираме между „лѣво“ и „дѣсно“, но азъ мисля, че такава нѣщо нѣма. Има само нагоре или надолу. Нагоре, къмъ висинитѣ на вѣковния човѣшки стремежъ за максимална индивидуална свобода, хармонизираща съ установенъ общественъ редъ, или надолу, къмъ бунитѣто на тоталитаризма. Тѣзи, които биха пожертвували свободата за смѣтка на сигурността, безъ значение на тѣхната искреностъ или благородни побуди, безвъзвратно поематъ пѣтя надолу. Още Плутархъ предупреди: „Този, който раздава зарове, подаяния и привилегии на хората, върви по най-сигурния пѣтъ да отнеме тѣхната свобода.“

Основателитѣ на Америка знаеха, че една властъ не може да контролира економиката, безъ да контролира хората. Тѣ знаеха, че когато властѣта върви по този пѣтъ, тя несъмнено трѣбва да прибегне къмъ насилие и да постигне целѣта си.

Управляващитѣ, дори тѣзи съ добри побуди, казватъ: „Колко добре бихме управлявали, ако имахме повече пари и властъ.“ Но истината е, че извънъ легитимнитѣ права и задължения, държавната властъ никога не може да направи нѣщо по-добре или по-економично, отколкото това може да направи частниятъ секторъ.

Ние сме за подпомагане на нашитѣ прия-

тели навънъ чрезъ сподѣляне на нашитѣ блага съ народи, които сподѣлятъ нашитѣ основни идеи и принципи, но ние сме противъ даване на пари отъ правителство на правителство, което поражда не само бюрокрация, а дори социализъмъ навреждъ по свѣта.

Ние сме изправени предъ единъ врагъ, позълъ отъ който човѣчеството въ своето развитие не е срещало отъ калѣта на низинитѣ къмъ звезднитѣ висини. Не може да има сигурностъ никжде по свѣта, ако нѣма стабилностъ въ Америка. Тѣзи, които искатъ да продадемъ нашата свобода за бедняшкитѣ помощни кухни на социализма, сж труженици на една политика, водеща къмъ упадѣкъ.

Трѣбва да имаме куража да направимъ това, което моралѣтъ изисква. Изправени сме предъ сждбоносни решения — да запазимъ за нашитѣ деца тѣзи идеи — последна надежда на всички хора по земята, или да ги обречемъ да потеглятъ по пѣтя на хилядогодишна тъмнина и упадѣкъ. Ако не успѣемъ, поне поколѣтнията ще кажатъ, че сме оправдали нашето съществуване и направихме каквото можахме.“

Това каза Рейганъ преди 30 години. Той направи каквото можа. Империята на злото рухна. Ще оставимъ ли ние семената на злото да поникнатъ наново?

България носи най-голтмитѣ тѣжести отъ санкциитѣ противъ Югославия

(преводъ отъ английски)

Славъ Даневъ
посланикъ на България

Подъ това заглавие канадското списание „Diplomat & International Canada“, окт. 1994, публикува статия отъ българския посланикъ, г-нъ Славъ Даневъ. Тукъ даваме извадки отъ статията.

„Докато световните средства за информация се занимават главно с конфликта в бивша Югославия, на отражението на санкциите върху съседните страни рядко се отделя някакво внимание. България вече трета година заплаща скъпо, за да бъде добър член на международното общество. UNDA изчислява нейните загуби за периода Юлий 1992 до Декември 1993 г. на 3,6 милиарда долара.“

По-нататък г-н Данев в своята статия се спира на нанесените вреди на България по отношение на прехода към пазарна економика, износа към Европа, увеличените разходи по транспорт и административни служби.

Социалните отражения са не по-малки, тъй като те засягат, чрез създадената безработица и намаляване на общия доход, най-уязвимата част от населението. В началото на 1994 г. е имало 700 000 безработни, което представлява 17% от работоспособното население.

„Отрицателното отражение на санкциите — прогължава Посланикът — могат да бъдат облекчени до известна степен, ако се вземат следните мерки:

1) Даване на по-благоприятен достъп на българските стоки и услуги до пазарите на индустриализираните страни; ускоряване ратификационния процес на споразумението с Европейската общност от страна на членуващите страни.

2) Увеличаване на чуждите инвестиции и облекчаване достъпа до кредити.

3) Техническо и финансово участие в алтернативни проекти — строежи или подобрения на пътища, железници, телефонни връзки, заобикалящи бивша Югославия.

4) Участие на български фирми в хуманитарното подпомагане на бивша Югославия, финансирано от международни организации и страни.

5) Определяне на реална компенсационна метода, според чл. 50 на хартата на ОН за страни, неблагоприятно засегнати от санкциите.

6) Създаване на един околен митнически коридор и един т. н. „зелен коридор“ за бързи митнически прегледи на земеделски износни стоки.“

Накрая г-н Слав Данев завършва:

„България все още се надява, че Западът ще осъзнае жертвите, които страната ни прави с точното изпълнение на санкциите и ще получи заслуженото признание и не ще я държи повече на ръба на Европа.“

Докато Посланикът Данев прави всички усилия да защити националните ни интереси, да издигне името на България, опетнено и отпъкано от бившите комунистически представители „на Н.Р. България — най-върния сагелит на Москва“, техният все още съществуващ, по волята на презрнатата от тях демокрация, орган в-къ „Дума“, с лъжи и измислици се мъчи да го злепостави пред неведущите. В броя си от 12 Ноември 1994 „Дума“ най-злостно напада Посланика.

„Грехът“ на г-н Данев е това, че се е поклонил пред паметника на жертвите на комунизма, почел е паметта на хилядите и хиляди българи, избити най-безмилостно от предците на тези, които днес около „Дума“, като господина Васил Симеонов, с своите писания се нареждат в редовете на убийците.

Но това не е достатъчно. Лъжата и измамата са втора природа на комунистите. Те знаят, че посланикът не може да присъства на политически заседания, за това пишат „г-н Данев ... почита с присъствието си 24-ия редовен конгрес на Българския Национален Фронт“ ... Абсолютна лъжа, всички участващи в Конгреса знаят това.

Но „Дума“ гупка не прави.

Българската емиграция се радва, че най-после в Канада има български представител, който защитава българските интереси, а не тези на партията-държава.

Отъ Вещо перо

Симеонъ Сараиановъ
САЩ

До кога?

Едно отъ най-важнитѣ събития, случило се презъ 20-я вѣкъ, е пагането на комунистическитѣ режими въ свѣтовенъ мащабъ, въ това число и въ нашата страна.

Какво ни остави комунизъмътъ?

Разрушена икономика, недостигъ на стоки отъ първа необходимостъ, замърсена природа, отровенъ въздухъ и вода, хиляди прокудени емигранти, болнави и безпомощни старци, обеднѣлъ и нещастенъ народъ.

Ние всички сме жертва на жестоката и безчовѣчна номенклатура, барикадирала се задъ т.н. Комунистическа партия.

Днесъ на всички хора по свѣта е ясно, че комунистическиятъ режимъ политически е напълно сразенъ. Той никога не може да бжде реставриранъ, защото неговата марксистко-ленинска идеология е вече твърде увѣхнала и безсилна. Безрезультатни ще бждатъ опититѣ на закоравелитѣ комунисти отново да възстановятъ комунистическата диктатура, защото имъ липсва идейната база. По-вече отъ логично е, че претенциитѣ имъ сж лишени отъ смисълъ.

Икономическата система е тѣсно свързана съ политическата. Демокрацията означава предъ всичко зачитане правото на собственостъ. Приватизацията на всички сръдства за производство, включително и земята, е крайжгълниятъ камъкъ при изграждане на нова демократична държава. Частната собственостъ гарантира основнитѣ човѣшки права и свободи на хората.

Базата на т.н. социалистическа икономика бѣше забраната на частната собственостъ, частната инициатива и частния бизнесъ. Всички сръдства за производство се контролираха отъ комунистическата номенклатура. Тя имаше привилегията да определя ценитѣ на стокитѣ, да решава какво и колко да се произвежда, кжде и какъ да се създаватъ нови производства и предприятия. Тя определяше заплатитѣ на хората, размѣра на полагащата имъ се жилищна площъ и мѣстожителство.

Днешнитѣ държавни управници показаха, че не сж подготвени да възприематъ и внедрятъ принципитѣ на частната собственостъ и свободната пазарна икономика. Липсваше ясна и конкретна програма за приватизация на сръдствата за производство. Решенията, които бѣха взети въ това отношение, бѣха половинчати, плахи и не-

фективни. Голѣма частъ отъ мѣстната и централната номенклатура остана на властъ и по всѣкакъв начинъ блокираше осществяването на каквато и да е инициатива за внедряване на частна собственостъ. Нѣщо по-вече, тя престъпно толерираше създаването на незаконни предприятия и бизнесъ съ държавни сръдства. Тѣ се ръководѣха или ставаха собственостъ изключително на бивши комунистически функционери или тѣхни приближени. Тази „бизнесъ“ кампания нѣмаше нищо общо съ демократичната приватизация. Тя имаше за целъ отново да се централизиратъ сръдствата за производство въ рѣцетѣ на комунистическата номенклатура съ целъ да се обсеби икономическата, а по-късно и политическата властъ. Постепенно на тази вълна се поддадоха и нѣкои лидери и активисти отъ СДС. Заедно съ бившитѣ комунисти, тѣ започнаха да спекулиратъ и злоупотрѣбватъ съ повѣрената имъ властъ. Роди се единъ отъ най-страннитѣ феномени въ нашата история — престъпната демокрация.

Както преди, така и сега инициативитѣ на обикновенитѣ хора сж блокирани отъ система законци, правила и ограничения, имащи една единствена целъ: да не имъ позволява да забогатѣятъ и да станатъ икономически независими. Народнитѣ представители (които много скоро забравиха, че сж такива) въ унисонъ съ правителството бѣха твърде заети да измислятъ какви ли не мотиви и пречки относно приватизацията на едно отъ най-важнитѣ сръдства за производство — земята.

Кой имаше интересъ да разсипе българското земедѣлие?

Кой имаше интересъ да не позволява на българския селянинъ да излѣзе отъ феодалната зависимость?

Навсякъде по свѣта селянинътъ самъ решава какво, кога, кжде, какъ и колко да произвежда. Земята е негова и той е собственикътъ. Кой ще се грижи по-добре за нея, селянинътъ-собственикъ или този, който управлява общодържавната собственостъ? Кой ще пострада, ако земята не роди, или кой ще получи по-вече, ако урожаятъ е богатъ: селянинътъ-работникъ или администраторътъ-номенклатурчикъ? Кой има интересъ да отхвърля свободния и лишенъ отъ всѣкакви феодални окови селски трудъ? Само този, който желае да насилва,

да налага, да командва и глобява, за да получи повече облаги и привилегии комунистическата номенклатурна мафия. Това сж хората, които, сега прикрити задъ своето ново име — социалисти или др. п., пречатъ на приватизационнитъ процеси, бойкотиратъ всъкакви решения за ликвидирание на централизма и диктата и съ всички сили се стремятъ да попречатъ на обикновенитъ българи да бждат свободни и независими.

Нека не се забравя, че сегашната нова номенклатурна мафия непрекъснато обещава реформи, говори за демокрация и свободна пазарна икономика, но въ сжщото време заблуждава и безкрайно много спекулира съ довърнето на народа и западнитъ страни.

Смъната на различнитъ правителства, борбитъ, които се водятъ въ Народното Събрание и въ политическитъ партии, показватъ не стремехъ за поправяне на допуснатитъ грѣшки, а стремехъ за заблуждаване на народа и свѣта, че нѣщо

се прави въ България. Едни грѣшки се замѣнятъ съ други, по-голъми, което вече се е превърнало въ традиция. Този умишленъ саботаждъ продължава още отъ първия денъ, когато падна тоталитарната властъ на Т. Живковъ и ще продължи дотогава, докато хората, уморени отъ спекулации, лъжи и демагогии, се отдръпнатъ отъ политическия животъ, за да може номенклатурната мафия да възседне държавата и я поведе по своя пѣтъ — къмъ престѣпна анархия и жестока експлоатация.

- Ще позволи ли това българскиятъ народъ?
- Ще разреши ли отново да бжде едно стадо, направлявано съ камшикъ и ритници, или ще се бори за своитъ човѣшки права?
- Ще позволи ли отново да бжде лъганъ, заблуждаванъ и ограбванъ отъ шепя престѣпници, или ще се бори за своята свобода, независимостъ и правото да живѣе както всички останали цивилизовани хора по свѣта?

Дејствителната опасностъ въ Източна Европа

Ана Апелбаумъ

Г-жа Апелбаумъ е замъ. редакторъ на „спектейторъ офъ Лондонъ“ и авторка на книгата „Презъ граничитъ области на Европа“. Статията, въ преводъ заимствуваме отъ „Wall Street Journal“, 28 Ноември 1994 г.

Въ есенята на 1993 и пролѣтята на 1994 год. западни политици и журналисти бѣха изненадани отъ една поредица отъ политически промѣни въ Централна Европа. Въ Полша, водени отъ бивши комунисти и тѣхни земеделски съюзници спечелиха мнозинство въ парламента; въ Унгария бившата комунистическа партия спечели абсолютно надмощие; въ Словакия бивши комунисти, наричащи се социалдемократи, измѣстиха бивши комунисти, наричащи се националисти.

Ако тѣзи промѣни събудиха изненада на Западъ, то тѣ бѣха посрещнати съ шокъ отъ бившитъ дисиденти и антикомунистически интелектуалци въ Сръдна Европа. Както на Западъ, така и на Изтокъ. Наблюдателитъ смѣтаха, че старитъ комунистически партии сж напълно деморализирани и разгромени и представляватъ само една незначителна политическа сила.

Грамадна грѣшка.

Западни, и особено американски дипломати въ Централна Европа полагаха особени усилия да подкрепятъ политици, които тѣ смѣтаха за анти-националисти и да взиматъ страна противъ програми за декомунизация, предлагани отъ политици, смѣтани отъ тѣхъ за националисти.

Това ставаше навредъ въ странитъ отъ съветския блокъ, дори и когато плановитъ за декомунизация обикновено се състояха въ това да се забрани на комунистите, заемали високи постове въ миналото, да участвуватъ въ управлението.

Сега става ясно, че страхътъ на Запада отъ Национализъмъ въ Централна Европа бѣ неоправданъ, че опитътъ да се спре развитието на тѣй нареченитъ националистически партии бѣше една грѣшка.

Никжде въ тази областъ не се е развилъ национализъмъ отъ типа на 1930-тѣ години. Въ Централна Европа най-голъмата опасностъ

за демокрацията и стабилитета не идва и никога не е идвала отъ страна на новата или старата национална дѣсница.

Дори въ страни като Словакия, където национализмътъ взе по-остъръ тонъ, правителството се ръководи не отъ старитѣ националисти, а отъ комунисти, които използватъ национализмътъ, за да задържатъ властта. Значението на Словакия примѣръ не трѣбва да бѣде подценено. Слободанъ Милошевичъ следваше сжщия пѣтъ като използва своята позиция въ комунистическата партия. Сжщо Жириновски или който и да е „националистъ“ ще следва сжщия пѣтъ въ Русия.

Днесъ, навредъ въ Централна Европа, бившитѣ комунистически партии иматъ политически и економически монополъ, за който ще взематъ години наредъ да бѣде преодолянъ. Докато това не стане, политиката, въ запазень смисълъ, не ще бѣде „нормална“ въ Централна Европа и въ странитѣ на Варшавския пактъ. На пръвъ погледъ това може-би не изглежда напълно ясно. Въ Централна Европа идеологична заплахата за демокрацията липсва; идеитѣ на марксизма сж мъртви и опасностъ отъ връщане къмъ тоталитаризъмъ нѣма. Въпросътъ е — какъвъ видъ капитализъмъ и демокрация ще се развие тамъ.

Не духътъ отъ 30-тѣ години преследва Централна Европа, а стариятѣ италиански моделъ — корумпирана властъ, начело съ бивши комунисти, която разчита на полу-мафиотска търговска класа, съставена главно отъ бивши комунисти. Рекомунизацията върви наредъ съ растежа на новия економически елитъ. Връзката между бившитѣ номенклатурни капиталисти и комунисти е ненарушена и е създавала една управляваща класа, която се налага съ силата си въ различни области и остава малка възможностъ за истинско съревнование въ политическиятъ или економически дебати.

Единъ полски економистъ, който е проследилъ кариерата на нѣколко стотинѣ номенклатурчици отъ 1988 до 1993 год., намира, че повече отъ половината отъ тѣхъ сега сж висши

ръководители въ частния секторъ.

Това число е дори по-високо въ Унгария и още по-високо въ Русия. Съ добри връзки и поголѣми материални възможности, несжмнено комуниститѣ бѣха най-облагодетелствуванитѣ отъ економическитѣ реформи въ последнитѣ четири години.

Дори ако интересътъ на комуниститѣ въ економическите реформи бѣше искренъ, тѣхното политическо влияние е малоценно. Въ Унгария властта сега е почти напълно въ ръцетѣ на една малка елитна група отъ бивши комунисти и лѣво отъ центъра дисиденти. Въ Полша има указания, че управляващи партии изискватъ подкупи отъ свои хора въ търговския секторъ.

Съсредоточаването на властта въ ръцетѣ на малка, подобрена елитна група има редъ отрицателни отражения на економиката. Ако не е разнищена отъ политикитѣ, старата полицейска мрежа може лесно да се превърне въ корумпирана търговска организация, бивши комунистически банкови деятели даватъ заемни на бивши комунисти, закупващи сега предприятия, безъ да взиматъ подъ внимание економическата страна на сдѣлката.

Въ Сърбия и Румъния бившитѣ комунисти използватъ структурата на старитѣ комунистически партии, за да подгизкатъ развитието на други партии.

Затова западнитѣ дипломати не би трѣбвало да даватъ дипломатическа и интелектуална подкрепа на лѣвицата въ Централна Европа, а на стоящитѣ дѣсно отъ центъра.

Като оставимъ идеологичнитѣ въпроси настрана, една силна дѣсно отъ центъра или консервативно-политическа алтернатива, какъто липсва въ Полша, Словакия и Украйна, би създавала политическа конкуренция на стария комунистически елитъ, както и въ економическата система. Вацлавъ Клаусъ, единъ дѣсно отъ центъра министъръ-председателъ, даде възможностъ на Чехската Република да напредне въ приватизацията повече и по-бързо, отколкото която и да е друга страна въ региона.

Западните дипломати трѣбва да се заинтересуват отъ дѣйствицата въ Централна Европа и отъ здравитѣ национални дѣвижения въ Източна Европа. Не всички „национални“ или „патриотични“ чувства сѣ знакъ на анти-демократични тенденции. Едно отъ малкото чувства, което може да задържи единъ човѣкъ на науката отъ Словакия въ Словакия, или единъ предприемчивъ украинецъ въ Украйна, е патриотизмътъ.

Навредъ въ предшния комунистически блокъ растежътъ на националните дѣвижения събужда интереса въ история и национална култура. Тази промѣна може да води, както въ бивша Югославия, до териториални вражди и непоносимостъ, но може да доведе националния елитъ и до конструктивни дискусии върху теми, които сѣ били табу. Най-добриятъ примѣръ е този съ анти-семитизма въ Польша. Отъ 1980 г. насамъ публичните дебати относно историята на полските евреи сѣ пораснали неумовѣрно. Тонътъ на дискусиите може-би не винаги харесва на извънъ стоящите и самите дебати може да бждатъ погрѣшно взети за

анти-семитизъмъ. Но фактътъ, че това става, означава, че младата полска генерация ще разбере проблемитѣ много по-добре, отколкото по-старитѣ.

Рационаленъ патриотизъмъ.

Самата демокрация може-би зависи отъ патриотичния духъ и въ другъ смисълъ. Токвилъ навремето дефинира рационалния патриотизъмъ като момента, въ който „единъ човѣкъ разбере, че неговото собствено благоденствие зависи отъ това на неговата страна“. Когато странитѣ отъ Централна Европа бѣха политически подчинени на Москва, чувството за връзка съ държавата и интересътъ за нейната съдба не бѣше възможенъ.

Сега рационалниятъ патриотизъмъ може да създаде духа въ народа, че заедно съ това да се зачитатъ законитѣ, важно е сѣщо да се развие демокрация въ смисла на мирни граници и парламентарни избори. Тѣзи, които се опитватъ да събудятъ подобни чувства следъ дългитѣ години на подтисничество, трѣбва да бждатъ насърчавани, а не осжждани. Тѣ заслужаватъ подкрепата на Запада, а не порицание.

Какъ е конституирана и до къде се простира Властта на монарха по Търновската Конституция

Здравка Пешева-Спасова
юристка, България

Глава II на Търновската Конституция определя властта на монарха и нейните предѣли. „Представителството на Българското Княжество (Царство) се заключава в Народното Събрание, което бива:

1. Обикновено.
2. Велико.“

гласи **чл. 85** от Търновската Конституция.

Това ще рече, че законодателните дейности сѣ разграничени на:

- а) обикновени (въ прерогативитѣ на Обикновеното Народно Събрание);
- б) специални (въ прерогативитѣ на Великото Народно Събрание).

Сънего Учредителятъ именно е определилъ основните положения въ устройството на българската държава.

Въ **глава XX** на Търновската Конституция

ЗА ВЕЛИКОТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ ГЪЛЪ I

Какво има да върши Великото Народно Събрание?

В **чл. 140** е казано:

„Великото Народно Събрание се свиква отъ Княза (Царя) или отъ Регентството или отъ Министерския Съветъ.“

Чл. 141 фиксира точно случаитъ, при които Държавниятъ глава има право да свика Великото Народно Събрание. Въ всички останали случаи и поводи, ако то бжде свикано отъ Държавния глава, ще бжде въ нарушение на Конституцията.

Чл. 141. „Князътъ (Царътъ) свиква Великото Народно Събрание:

1. За да обсъжда въпроси за отстъпване или размѣняване на нѣкоя частъ отъ територията на Княжеството.

2. За да измѣни или прегледа Конституцията...“

Съ тази разпоредба ВНС се конституира като единственъ учредителенъ държавенъ органъ, който измѣня или преглежда Конституцията и съ това установява както своята, така и компетенцията на останалитъ основни органи на държавата. То (ВНС) е по висшъ и стоящъ надъ другитъ два основни органа — Държавния глава и Обикновеното Народно Събрание. Отъ това следва, че неговитъ решения не подлежатъ на утвърждаване отъ никого и че то решава самовластно въпроситъ за държавното устройство на България. Тѣзи решения сж извънъ санкцията на монарха по **чл. 45** отъ ТК — „Приети отъ Народното Събрание закони се представятъ на княза за утвърждаване“ и влизатъ въ сила съ факта на тѣхното вземане.

Въ това отношение Търновската Конституция се отличава отъ много други, кжде то монархътъ участва, както въ обикновеното законодателство, така и въ измѣняне характера на държавното управление съ промол-

гиране (преподписване) актоветъ на учредителитъ (ВНС). Отъ казаното до тукъ става ясно, че учредителнитъ функции на ВНС не сж подѣлени между монарха и народа и че само и единствено въ ржцете на народа чрезъ неговитъ избраници тѣ могатъ да бждатъ упражнени.

Българскиятъ Царъ по силата на Търновската Конституция има деривативна (вторична, както се казва) власт. Очевидно е, че следъ като властта на монарха е дадена отъ ВНС (което представлява народа), то той (монархътъ) я упражнява отъ чуждо име, т.е. тя му е делегирана отъ народа.

Въ днешнитъ раздѣлни и смутни времена, когато се спекулира и съ формата на държавно управление и съ демократичността и правомощията, които тя дава на монарха, трѣбва особено добре да се разбере и отъ противницитъ, и отъ борцитъ за възстановяване на Търновската Конституция, че:

Нито наследствеността (**чл. 4** отъ ТК), нито титлата (**чл. 6**), нито неговата неприкосновеност (**чл. 8**), нито делегиранитъ му права и прерогативи (**чл.чл. 9-18**) не правятъ отъ него личенъ носителъ на държавната властъ. Всички тѣзи права и прерогативи нѣматъ бележитъ на първичностъ, тѣ не легитимиратъ нѣкаква лична властъ, стояща извънъ (надъ) волята на народа. Тѣ сж му дадени отъ учредителната воля на Великото Народно Събрание именно по волята на народа. Всички права и прерогативи може да му отнеме Великото Народно Събрание, както може да му предостави и нови съ своитъ решения.

Тѣзи особености на ТК, досежно конституирането на властта на монарха я отличава отъ редица „конституционни монархии“, при които монархътъ участва въ Висшата Учредителна властъ (ВНС) чрезъ промолгиране на решенията му, и я приближава до бележитъ на парламентарната република.

Въ тази връзка, борбата на една частъ отъ българския народъ за „коронована демокрация“ ми се струва, че е навременна и неот-

ложно належаща. По силата на своите конституционни пълномощия монархът става изразител на волята на цялия народ, а не заложник на политическите сили, каквито сж председателит, президентит и пр. при републиканската форма на държавно управление. Нещо по-вече! Като носител на висшите представителни функции в държавата, монархът, чрез авторитета си, в динамичността на междуличностните отношения в международните сръди и пр. е в състояние да охранява интересит на народа, който му е гласувал доверието и е повърлил сждбата си в

неговит ржие.

Крайно време е да отхвърлим от мисленето си предубеждението, че монархията е била негативен фактор в Третата Българска държава, тенденция, напратвана в продължение на половин век. Това е правено с единствената цел да бждат оправдани беззаконията по премахване на Търновската Конституция и всички, произтичащи от това конституционни правни последици. А колкото до границит на властта на монарха по Търновската Конституция е:

„Царът царува, но не управлява!“

На ползу рогу

МАТИ БОЛГАРИЯ

Общонародното сдружение „Мати България“ през последните години се очертава като една значителна, с широко влияние независима, наднартийна национална организация в България. Нейната дейност се осществява чрез общонародни комитети, а целта е

възстановяване на българския народностен дух, вековни традиции, народна и историческа памет, разрушително унищожавани в продължение на половин век комунистическа диктатура. От особено големо значение е ролята на младежкото движение „Мати България“, което подготвя младежта за отстояване на нашит национални и общочовешки добродетели.

Дейността на комитетит на „Мати България“ в страната е изключително широка и разностранна — национални чествувания на бележити българи, традиционни коледни концерти, чествуване годишнини като 3 Март, Съединението, създаването на Охридската епископия, Деня на Търновската Конституция, Деня на Българския Великден — 1860 г, изпълнявайки завета на Георги Сава Раковски, че „този ден ще се чествува от бжднит поколения като един от най-светлит за народа ни празници“.

През пролетта бха представени в

просторната зала на Националния Дом на Културата автентични фолклорни състави от Костурско, Воденско, Охридско, Ресенско, Петричко и Неврокопско, т.е. от Бломорска, Вардарска и Пиринска Македония, които пеха на един и сжщ език едни и сжщи песни. Една от ръководителките на Костурската група заяви: „Може да бждат фалшифицирани документи, история и дори език, но никога до днес не е успял да фалшифицира фолклора, изпълняван на нашия общ български Светиклиментов език!“

Тържествено се чествуват съвместно с ВМРО годишнината на Илинденското въстание, годишнината от убийството на големия български революционер за освобождението на Македония — Тодор Александров, жертва на агентит на Коминтерна, както и Денят на Западнит покрайнини.

В присъствието на хилядна публика и видни гости от Ватикана бяха чествувани Чипровската епопея, българскит католици и 325 години от смъртта на Петър Парчевич, Петър Богдан Бакшев и Филип Станиславов.

Целият този български национален исторически календар се чествува от „Мати България“, поддржайки неугасващ пламък на българското национално съзнание и гордост в душата на хиляди и хиляди наши сънародници — на ползу рогу!

Злободневна

Драгомир Загорски

12-тѣ дявола на Тартора и пѣкълтѣ на българитѣ

Тарторѣтъ на дяволитѣ билѣ най-хитриятѣ и най-богатиятъ, затова и станалѣ тѣхенѣ главатарѣ. Отѣ своя страна, той избралѣ 12 послушници и ги поканилѣ на тайната вечеря!

Защо не? Да не би Исусѣ Христосѣ повече властѣ и пари да е ималѣ, та канилѣ апостолитѣ на гощавка? Само че при тартора нѣмало разисквания и уговорки. Той нареждалѣ, а дяволитѣ само кимали сѣ глави. Планѣтъ му билѣ изпипанѣ до сѣвършенство, а предложението – сѣблазнително и лесно изпълнимо. Тайната вечеря завършила, а тайната замръзнала като „Топ-секрет“...

На следния денѣ Тарторѣтъ предложилѣ на българското комунистическо правителство заемѣ отѣ единѣ милиардѣ долари сѣ малка лихва и дългосрочно изплащане. Партията приела сѣ радостѣ предложението, защото стопанското положение било тежко, трѣбвала валута за машини за обработване на земята, да се увеличи производството и износѣтъ многократно да надхвърли капацитета на изминалитѣ години. Всичко това било отбелязано вѣ българската преса сѣ едри букви като начало за комунистическото благоденствие и да се влѣятѣ нови надежди за мечтаното бѣдеще сѣ социалистическия лагерѣ.

Тарторѣтъ представилѣ договора на два езика. Нотариално завѣренѣ сѣ червени печати, прошнорувани страници и много подписи, за да нѣма мърдане и шикалкавене. По международнитѣ закони, всѣки можел да получи капиталѣ за работа, разумно използване на труда и изплащане сѣ гребни лихви. Така „избранниците“ на народа подписали и като преминало всичко по реда, предвиденѣ по заемитѣ за подпомагане на изостаналитѣ източни страни, единѣ отѣ 12-тѣ дявола донесѣлѣ куфарчето сѣ зелениѣ банкноти, оставилѣ ги при директора на Народната банка вѣ цѣл милиардѣ и останалѣ известно време вѣ България, като наблюдателѣ противѣ злоупотрѣби.

Още отѣ първия денѣ директорѣтъ свилѣ нѣколко пачки и заминалѣ на курортѣ сѣ семейството си по Неаполитанското крайбрѣжие. Зерѣ

следѣ такава успѣшна сдѣлка, той ималѣ нужда отѣ почивка. Помощникѣтъ му билѣ по-практиченѣ – направилѣ си удобна вила вѣ Пампорово, а секретарѣтъ му си отворилѣ смѣтка вѣ чужбина.

Усетилѣ дяволѣтъ на кѣде отиватѣ работитѣ, грабналѣ куфарчето сѣ доларитѣ и го отпмѣкналѣ обратно при Тартора. Успѣхѣтъ билѣ огроменѣ – милиардѣтъ, макарѣ гребно ощетенѣ, се върналѣ у банката на главатарѣ, обаче нотариалнитѣ документи отѣ двѣте страни останали валидни. Мѣлчалѣ директорѣтъ, мѣлчалѣ замѣстникѣтъ, мѣлчалѣ секретарѣтъ – нали били притеснени сѣ дълголѣтенѣ затворѣ!

Като отминала бурята и случаятъ отлежалѣ, тарторѣтъ предложилѣ новѣ заемѣ отѣ 1 милиардѣ на България и вториятъ дяволѣ веднага заминалѣ сѣ куфарчето и зелениѣ банкноти. Отново се подписали договоритѣ, нотариално завѣрени сѣ червени печати. Историята се повторила: Нови директори, помощници и секретари се облажили. Ядосалѣ се вториятъ дяволѣ, грабналѣ куфарчето сѣ надипленитѣ пачки и довтасалѣ сѣ тѣхѣ при тартора. Протривалѣ той рѣце, радвалѣ се и давалѣ щедри банкети и суми на банковитѣ директори, помощници и секретари, за да приематѣ третия, четвъртия, петия и т.н. дяволи, които носили милиардитѣ и си ги взимали обратно, а нотариалнитѣ документи оставали, за да може поколѣннията да плащатѣ заеми до края на живота си, шомѣ сѣ си избрали такива „народни“ водачи и дяволи гоячи...

Така нѣкѣде презѣ пролѣтъта на 1994 година, едно западно правителство отказа екстрадирането на единѣ от дванадесетѣтѣ дявола. Нали тарторѣтъ е задѣ гърба му, ако се върне обратно вѣ България и проговори?!?

Кѣде ли се спотаиватѣ другитѣ 11 дявола сѣ отчетенитѣ куфарчета сѣ по единѣ милиардѣ и сѣ тлѣстѣ процентѣ за измамата? Докато бедниятѣ народѣ вѣ пѣкъла яде коренчета отѣ дрѣнки и люспи отѣ семки... вѣ опустошената Родина отѣ благоденствието на комунизма...

Ти ми дай само гень

Нъма величие безъ
зрънце безумие

Здравко Урумовъ

Ти ми дай само гень, о, Господи великъ,
да вдигна тозъ народъ на бой за Свобода!
И нека всѣки робъ напредъ съ боень вѣкъ
ковачъ да стане самъ на своята сждба!

Веригитѣ махни! И мечъ ми дай въ рѣка,
въ гвубоя ни жестокъ трѣбачъ бѣди ми самъ,
на злото крепостъта ще срѣна азъ съ ноцъта
и въ твое име тукъ ще вдигна слънчевъ Храмъ!

Следъ този гень смиренъ, следъ тазъ ужасна сечъ
при тебъ ще дойда азъ съ усмивка на уста,
доволенъ и щастливъ ще върна лира-мечъ
и земния животъ на моята душа!

Георги Молнаръ
Франция

Демографската трагедия на България

Презъ 1966 г. списание „Отечество“ (излизашо въ София) основа рубриката „Въ очакване деветмилионния“. По думитѣ на списанието отъ Септемврий 1988 г. (бр. 17), сега вече рубриката е закрыта: „... Стана ясно, че деветмилионниятъ българинъ ще се забави. Може би дълго...“

Причинитѣ: презъ 1966 г. раждаемостъта въ България е ударила гъното: 14.9 на хиляда, последно мѣсто въ Европа. Презъ 1987 г. и този рекордъ бѣ счупенъ. Раждаемостъта стигна най-ниското равнище въ историята на страната — 13 на хиляда, означаващо, че въ абсолютни цифри населението на страната се увеличава съ 9 459 души на година. При тѣзи темпове България ще се увеличи съ още единъ милионъ хора през 2094 година, следъ цѣли 106 години! Но всѣки демографъ знае, че насоката и тенденцията на развитието е, която определя бжгешето. И ето вече — комунизмътъ доведе до отрицателенъ прирастъ на населението!

Още други нерадостни цифри: 7% отъ семействата сж безъ деца, 25% сж съ едно дете, 54% съ две и едѣ 14% съ три или повече деца. Броятъ на сключенитѣ бракове отъ 9% на хиляда презъ 1975 година, следъ десетъ години е намалѣлъ на 7,5 на хиляда. Броятъ на нежененитѣ въ възрастъта 30-39 години презъ последнитѣ 20 години е удвоенъ!

Това сж факти, а не фантазия!

Кой е отговоренъ за тѣхъ? Тѣзи, които обсебиха нашето политическо развитие и убиватъ народа ни отъ 45 години насамъ. Кой другъ?

Организационни

Въ брой 3 отъ м. Септемврий 1994 г. на списание „Борба“ помѣстихме
раздѣлъ I. Определение и
раздѣлъ II. Програмни начала
отъ

Устава на Българския Националенъ Фронтъ (Инк) Чикаго, САЩ

въ този брой ще помѣстимъ
раздѣлъ III. Цели и задачи и отъ
раздѣлъ IV. Членство, чл.чл. 6 и 7
на останалитѣ раздѣли V, VI, VII, които засягатъ вътрешно организационни въпроси, за
сега нѣма да се спираме.

УСТАВЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, ИНК

продължение от бр. 3, 1994 г.

раздѣлъ III. ЦЕЛИ И ЗАДАЧИ:

членъ 4:

Българскиятъ Националенъ Фронтъ, Инк. си поставя следнитѣ задачи и преследва следнитѣ
цели:

а) Да учи и възпитава членоветѣ си на дългъ и отговорностъ къмъ държавитѣ, въ които
живѣятъ и къмъ установения въ тѣх редъ и държавно устройство.

б) Да осведомява общественото мнение въ свободния свѣтъ върху истинското положение
на българския народъ и държава, следъ насилнически установеното комунистическо управление.

в) Да подпомага съ всички срѣдства борбата за свобода на българския народъ отъ кому-
нистическото иго.

г) Да сътрудничи тѣсно съ всички организации въ свободния свѣтъ — политически, културни
и стопански — които преследватъ сѣщитѣ цели.

д) Да подкрепя Българската Православна Църква въ изгнание, за да бжде тя мощенъ кре-
пителъ на българщината, нейния духъ и народни идеали като въ сѣщото време бди за предо-
твратяване на всички опити за използването на комунистическа или каквато и да е гибелна за
народа пропаганда.

е) Да събира помощи за подпомагане въ изгнание на всички бѣжанци отъ комунистическата
насилническа управа въ България.

ж) Да запазва българскитѣ културни и исторически ценности, нрави, езикъ и обичаи и
борчески духъ за освобождение и независимостъ.

з) Да издава свои периодически известия и други печатни издания за пропагандиране и
защита на правата на българската освободителна кауза въ борба противъ комунизма.

раздел IV. ЧЛЕНСТВО

член 6. Редовенъ членъ може да бжде всѣко лице отъ български произходъ, независимо отъ
страната, въ която е роденъ и живѣе, бившъ или сегашенъ поданикъ на България, който е съ
честно и неопетнено гражданско и политическо минало и е недвусмислено доказанъ противникъ
и борецъ противъ комунизма, както и на всѣки другъ режимъ, почиващъ на насието.

Безъ разлика на полъ, религиозни убеждения, материално и обществено положение и който признава този уставъ и програма на Организацията и е готовъ да работи за тѣхното осъществяване.

член 7. Спомагателенъ членъ може да бѣде всѣко лице и отъ не български произходъ, безъ разлика на раса, народностъ, полъ, вѣроизповѣдане, материално и обществено положение съ доказана честностъ и неопетненъ въ своята деятелностъ, явенъ борець противъ комунизма или всѣка друга проява или форма на насилническа властъ, симпатизиращъ на целитѣ и задачитѣ на организацията и подпомагащъ нейното сжществувание и развитие.

Кои сме ние? Противъ кого и за какво се боримъ? Какво искаме?

Девети Септемврий 1944 година е най-черната дата въ историята на България. Тя ще се помни отъ българския народъ презъ вѣковетъ...

„Следъ завършване на войната въ 1945 година, българскитѣ антикомунистически емигранти създадоха организацията на Българския Националенъ Фронтъ въ Западния свѣтъ и почнаха да пишатъ и апелиратъ за подпомагане на поробенитѣ народи и вземане мѣрки за спасяване на Свободнитѣ страни, застрашени отъ комунистическата опасностъ.“

(И. Дочевъ, книгата „Шестъ десетилѣтия борба противъ комунизма за свободата на България“)

„Българскиятъ Националенъ Фронтъ е за възстановяване на Търновската Конституция. Не признаване акта от 9 Септемврий 1944 година и обявяване за незаконни и невалидни всички наредби и закони, конституции и референдуми, прокарани следъ 9 Септемврий 1944 г. Възстановяване на частната собственостъ и частната инициатива. Наказване комуниститѣ— виновници за извършенитѣ престѣпления презъ 47-годишния тероръ. Установяване режимъ на Свобода и Демокрация. Възприемане икономическата система на западнитѣ свободни страни и вземане всички мѣрки за подобрене на икономиката. Конфискуване имотитѣ на комунистическата партия и на всички комунистически управници и привилегиро-

вани личности отъ режима, които незаконно сж забогатѣли за смѣтка на народа и държавата. Връщане на земята на селянитѣ и връщане имотитѣ на собственицитѣ, които сж конфискувани презъ време на комунистическия режимъ. Въвеждане образование, базиращо се на научна основа и възпитание на младежъта въ любовъ къмъ Родината. Издигане Православната ни черква отново на висотата на положението ѝ като проповѣдникъ на християнската вѣра и човѣшки добродетели, такава каквато бѣше тя презъ време на Възраждането и борбата за свобода отъ отоманско владичество. Национална, не политична, българска армия, стражъ на страната и защитникъ на интереситѣ на Българския народъ!“

*(Изъ резолюцията на XXII редовенъ конгресъ на БНФ, Чикаго, Августъ 1990)
И. Д. Шестъ десетилѣтия, стр. 252*

На извънредното заседание на Изпълнителния комитетъ на Централния Управителенъ Съветъ на организацията, състояло се на 9 и 10 Мартъ 1991 година въ Чикаго, следъ обстойно разглеждане положението въ България БНФ потвърди още веднѣжъ, че стои неотмѣнно на своитѣ идейно-политически разбирания и становища, а именно:

„БНФ е за възстановяването на Търновската Конституция като начало, отъ което да се изходи, не като автоматическо реставриране на миналото...“

„БНФ не признава акта отъ 9 Септември 1944 година, който е напълно незаконенъ и който бѣ наложенъ противъ волята на българския народъ, съ силата на чужда армия, окупирала страната...“

„БНФ е за подвеждане подъ съдебна отговорностъ и наказването имъ, съгласно законитѣ на страната, на всички комунистически управници, милиционери, военнослужещи, чиновници и пр., които сж злоупотребили съ положението си, извършили криминални престъпления-убийства, тероръ, ограбване на народа и държавата, незаконно забогатяване, и отговорностъ за докарване страната до национална и икономическа катастрофа.“

„БНФ е за възстановяване на частната собственостъ и частната инициатива...“

„БНФ е за създаване условия за свободно

стопанство и духовно развитие в България...“

„БНФ е за национално, научно и не партийно образование на всички български деца и младежи...“

„БНФ е за духовно единство на всички българи, където и да се намиратъ...“

„БНФ е за продължаване дѣлото на възрожденцитѣ и строителитѣ на третото българско царство. Да продължимъ отъ тамъ, отъ където комуниститѣ прекъснаха развоя на страната ни на 9.IX.1944 година...“

Всички тѣзи идейно-политически разбирания и становища бѣха потвърдени, обосновани и конкретизирани на XXIII и XXIV Конгресъ на организацията, състоялъ се презъ м. Май въ Канада.

(Подборкитѣ направи ГОШО СПАСОВЪ)

ВАЖНО!

Българскиятъ Националенъ Фронтъ (Инк.) Чикаго, САЩ, за да отговори на реституционнитѣ интереси на своитѣ членове, на тѣхнитѣ семейства и общо на българитѣ, живѣещи извънъ пределитѣ на България или на такива, имащи имуществвени интереси въ България, организира безплатенъ информационно-консултативенъ юридически центъръ, който ще дава писмени информации и консултации по отношение начинитѣ и възможноститѣ за възстановяване собствеността, по действащото законодателство, върху селскостопански земи и покрити недвижими имоти (кжци, складове, дюкяни и др.), отнети отъ собственицитѣ презъ време на комунистическото управление следъ 9.IX.1944 год.

Центърътъ мо ли поставящитѣ въпроси да посочатъ:

- 1.) Притежателътъ на собствеността по време на отчуждаването.
- 2.) Годината и акта, съ който е отнета собствеността (законъ, указъ, постановление и др.).
- 3.) Мѣстонахождение на селскостопанскитѣ земи или покритата собственостъ.
- 4.) Какви интереси се преследватъ — лични или наследствени.
- 5.) Точно каква информация или консултация се иска отъ юридическия информационно-консултативенъ центъръ.

6.) Точниятъ адресъ, на който центърътъ да отговори.

Забележка: Пощенскитѣ разноси за отговора за момента сж:

за Европа — 20 лева;

за САЩ — 25 лева;

за останалитѣ континенти — 35 лева

(или въ валута).

Запитванията да се отправятъ на адреса на списание „Борба“ за България:
**България, обл. Пловдивска, гр. Белово, ул. „Алабак“ 21, 4470,
 Гошо Петров Спасов, тел.: 23-73**

Съобщения

СЪОБЩЕНИЯ ОТЪ МЕЛБЪРНЪ, АВСТРАЛИЯ ЦЪРКОВНА ОБЩИНА НА „СВ. ИВАНЪ РИЛСКИ“

Презъ изтеклата 1994 год. Свободната Българска църква въ изгнание, Мелбърнъ, Австралия, проведе следнитѣ традиционни църковни служби отъ националенъ характеръ, които бѣха задоволително посетени отъ националната анти-комунистическа емиграция, която поддържа пламъка далечъ отъ Роденъ край, запазвайки българския езикъ, вѣра и традиции.

1) На 6-ти Март бѣ тържествено отпразнувано Освобождението на България, на който денъ се почете героизмътъ на Българското Опълчение, което съ своя героизъмъ и саможертва за Национална свобода и независимостъ съ кръвта си написа една нова страница на Нашата история – Освобождението на българския народъ отъ петъ вѣковно робство. Тѣхнитѣ знайни и незнайни имена ще останатъ завинаги да се тачатъ отъ Българския народъ.

ПОКЛОНЪ ПРЕДЪ ТѢХНАТА ПАМЕТЬ!

2) На 22-ри Маѣ църковната община най-тържествено отпразнува въ Мелбърнъ Деня на Българската Просвѣтностъ, Наука и Култура, като почете Светлото дѣло на двамата славянски братя св. св. Кирилъ и Методий, на които дължимъ нашето четмо и писмо. Благодарение на тия Солунски право-апостоли българскиятъ народъ успя да запази своята Национална самоличностъ и особено презъ периодитѣ на седемъ вѣковното робство отъ Византийци и Отоманци, когато българскиятъ народъ бе застрашенъ да бжде обезличенъ.

ПОКЛОНЪ ПРЕДЪ СВѢТЛАТА ПАМЕТЬ НА СВЕТИТѢ БРАТЯ!

3) На 19-ти Юний църковната община направи тържествена служба молебень по случай Рождения Денъ на Н. В. Царь Симеонъ II, която бѣше добре посетена отъ всички последователи на монархията. Следъ молебена всички присъстващи преминаха въ църковната зала, където на братската трапеза Председателятъ на църковната община П. Сарайдаровъ отъ името на всички последователи на монархията съ вдигната чаша поздравиха Н. В. Царь Симеонъ, пожелавайки му здраве и дълголѣтие и скоро възвръщане на Българския Престолъ.

Пратено бѣ поздравително писмо отъ името на църковната община до канцеларията на Н. В. Царь Симеонъ, съ което му пожелавахъ сърдечни благопожелания и нашата пълна подкрепа, за възстановяване на Царство България.

НИЕ МОЛИМ БОГА ДА ДАВА НА ЦАРЯ СВѢТЛИ ДНИ!

4) На 11-ти Септемврий църковната община устрои две традиционни панахиди, на които националната политическа емиграция почете паметта и дѣлото на покойния Н. В. Царь Борисъ III и избититѣ Български патриоти, жертва на престопаляния комунистически режимъ.

Не само България и Съветскиятъ Съюзъ, но и всички страни подъ комунизма дадоха свидни жертви. Над 50 милиона невинни граждани в тия страни намѣриха смъртта си подъ большевшкия ятаганъ, защото тѣ не повѣрваха въ човѣшката „справедливостъ“ и демокрация, които комунизмътъ им предлагаше и обещаваше. Не по-малко сж жертвитѣ на комунизма по затвори и концлагери, където милиони намѣриха смъртта си или „безследно изчезнаха“.

Българската политическа емиграция, която премина по тия затвори и лагери на смъртта, най-добре познава и почувства на своите плещи комунистическата справедливостъ и Народната имъ „Демокрация“. Ето защо Ние високо се провикваме „ПРОКЛЕТА ДА Е ДАТАТА НА 9-ТИ СЕПТЕМВРИЙ“, която опозори българския народъ. Ние, заграничната политическа емиграция, обединена около БНФ, ще продължимъ борбата противъ комунизма, до като ТОЙ е напълно обезличенъ. Само тогава всички избити жертви отъ комунизма ще намѣрятъ миръ и покой въ тѣхнитѣ знайни и незнайни гробове.

ПОКЛОНЪ ПРЕДЪ ВСИЧКИ ГЕРОИ-ПАТРИОТИ, КОИТО СТАНАХА ЖЕРТВА ЗА БЪЛГАРИЯ!!!

5) На 6-ти Ноемврий църковното настоятелство на „Св. Иванъ Рилски“ устрои тържественъ молебенъ по случай Деня на Народнитъ Будители, на който денъ празнуваме и Патрона на нашата църква. Църковната служба бѣ добре посетена въпрѣки лошото време.

Следъ службата всички присъстващи преминаха въ църковната зала на братска трапеза. Денътъ премина въ добра атмосфера съ разговори и размѣна на новини отъ Родината.

Българската политическа емиграция, обединена около църквата на „Св. Иванъ Рилски“ въ Мелбърнъ както въ миналото, така и въ бъдеще непоколебимо стои на своитъ позиции, следвайки борбата противъ комунизма до пълното имъ сразяване въ България и където по свѣта да се намиратъ тѣ.

СВОБОДАТА И ДЕМОКРАЦИЯТА ЩЕ ПРЕБЪДАТЪ!

6) На 11-ти Септемврий църковното настоятелство на „Св. Иванъ Рилски“ свика Общо Годишно Отчетно събрание и изборъ на нова управа. Непосрѣдствено следъ направенитъ панахиди и кратка закуска, за Бог да прости, събранието започна съ изнасяне доклади. Тѣй като времето бѣше напреднало, изборъ за нова настоятелствена управа бѣ отложенъ за 26-ти Септемврий.

На горе посочената дата, на която се проведеха изборитъ, членоветъ на църквата избраха новото настоятелство въ следния съставъ:

- Председателъ — Пано Сарайдаровъ
 Подпредседателъ — Цвѣтко Найдековъ
 Секретаръ — Луна Христова
 Касиеръ — Недѣлко Цаневъ
 Членове:
 1. Борисъ Камбуровъ
 2. Илия Атанасовъ
 3. Николай Христовъ

Новото църковно настоятелство ще продължи да обединява политическата емиграция около Светата църква, като и за напредъ подържа всрѣдъ по-младата емиграция родния езикъ, вѣра и национални и църковни традиции и ще продължи борбата противъ комунизма до пълното имъ поражение.

ВЪ БОРБАТА ЕДИННИ И НИЕ ЩЕ ПОБЕДИМЪ ЗА БЪЛГАРИЯ!!!

За църковното настоятелство: П. Сарайдаровъ

ПРОТЕСТЪ НА БЪЛГАРИТЪ ОТЪ ЧИКАГО:

На вниманието на ЦИК

На 18 Декемврий 1994 г. се проведеха изборитъ за 37 НС — секция Чикаго. Организацията беше на висота, гражданитъ на Република България съ чувство за високъ патриотизъмъ съ радостъ дадоха своя гласъ за победата на демокрацията.

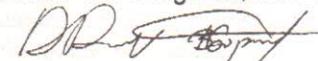
Въпреки това гласуването не протече успешно!

Не успяха да гласуватъ голямъ брой отъ българскитъ граждани, които притежаваха само редовенъ български паспортъ, а не изискваниятъ се международенъ.

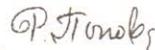
Български граждани не можаха да упражнятъ едно отъ основнитъ си конституционни права — правото на свободно гласуване.

Изискванетоъ въ решението на ЦИК за задължителни международни паспорти е въ явно противоречие съ Основния законъ на България и дискриминира частъ отъ българскитъ поданици, живущи въ Америка.

Съ настоящото писмо Комисията въ Чикаго изразява възмущението на многобройнитъ български граждани, неуспели да гласуватъ, и се надява, че ще допринесе за успешното протичане на следващитъ избори.

 отъ секционната изборна комисия — Чикаго

С уважение:
 Р. Попова

Съобщение

Българският Национален Фронт – Чикаго, откри свое бюро, което се намира на 4644 N. Rockwell Str., Chicago, Ill. 60625. Помещението може да се използва за срещи и събрания.

Всѝки четвъртък отъ 7 ч. вечерта се състоятъ приятелски срещи, на които всички членове и тяхни приятели сѝ поканени да присъствуватъ.

На срещитъ се водятъ разговори и разискватъ въпроси отъ общъ интересъ.

* * *

На 29 окт. 1994 г. въ клуба на БНФ – Чикаго, се състоя общо годишно събрание съ присъствие на голѝма частъ отъ членоветъ.

Председателътъ на клонa г-нъ Бориславъ Борисовъ даде докладъ за изминалата дейностъ, а касиерътъ г-нъ Тошо Момчиловъ направи отчетъ на касата. Г-нъ Александъръ Дърводѝлски направи изложение за положението въ България. Г-нъ Я. Джераси, гостъ на събранието, даде сведения за формиращата се фондация „България“.

Разисквани бѝха въпроси отъ политически и организационенъ характеръ.

За ново ръководство бѝха избрани:

Председателъ – г-нъ Бориславъ Борисовъ

Подпредседателъ – г-нъ Трайчо Стефановъ

Секретаръ – г-нъ Петко Минковски

Касиеръ – г-нъ Тошо Момчиловъ

Контролна комисия: г-нъ Крумъ Радевъ, г-нъ Иванъ Атревъ

Емиграционенъ животъ

ДЕКЛАРАЦИЯ № 4

Състоялото се Годишно Отчетно събрание на Българската Демократична Асоциация въ градъ Сидней – Австралия, реши да издаде следната Декларация: По преценка на събитията въ България презъ пос леднитъ петъ години и издаденитъ десетъ резолюции и декларации отъ БДА, въ Сидней, по отношение на положението и действителността въ Родината, стигаме до заключението, че демократичнитъ реформи сѝ въ застои!

Смѝтаме, че свалянето на демократично избраното правителство на СДС преди две години възпрепятствува демократизирането на страната и причини още повече икономически, социални и политически сътресения!

Назначаването отъ БСП-ДПС на правителството на проф. Любенъ Беровъ бѝ въ разрѝзъ съ демократичнитъ принципи, което завърши съ пъл енъ провалъ, причинявайки още по-го лѝма разруха на икономиката!

Партийнитъ разцепления въ СДС, БЗНС и други политически групировки улесни само бившата комунистическа номенклатура и враговетъ на България, създавайки ср ѝдъ народа отчаяностъ и безп ѝтница!

Още не сѝ подведени подъ сѝдебна отговорностъ виновницитъ за катастрофата, която причиниха на България – за масовитъ репресии, изселвания и политически убийства на невинни граждани – за нарушение на човѝшкитъ права на българския народъ презъ периода 9.IX.1944 до 10.XI.1989 г.!

Ясно личи, въ сегашнитъ политически лидери и управници липсва национално чувство и морална отговорностъ предъ народа и държавата! Уве личаването на престѝпността се дължи главно на нехайството на отговорнитъ власти, което води до една евентуална рекомунизация на страната!

Смѝтаме, че възстановяването на Търновската Конституция би било най-добриятъ залогъ за постигане на национално единство и благоденствие въ много изстрадалата ни Родина!

Българската Демократична Асоциация въ Сидней апелира къмъ всички сънародници тукъ да работятъ за доброто на българската колония въ Австралия – запазване на нашитъ вѝковни традиции, въра, битъ и култура – за защита на човѝшкитъ права и демократични свободи на цѝлия нашъ народъ, за да има миръ, разбирателство и благоденствие!

Писма отъ читателитѣ

Нужно е да се погледне съ повече прозорливост на резултата, полученъ следъ 45-годишно управление, когато България е била сведена да падне на колене и да се мъчи да живѣе при строго затворена обстановка въ задушено състояние.

Младитѣ българи — мъжъ и жена, сѣ принудени да работятъ, за да могатъ да живѣят, а за деца — дума да не става!

Българитѣ не изчезнаха отъ свѣта въ течение на 5 вѣка борба съ византийската империя, V вѣка мизерия при отоманската империя и въ последно време

Въ края на Септемврий бѣхъ до оградата на гробищата очевиденъ. Около полунощъ докараха съ камиони много хора, завързани за рѣцетѣ верижно. Слизайки отъ колитѣ, единъ отъ тѣх се замоли на шофьора Маринъ отъ пожарната, да извика майка му, за последна среща, но този изродъ го удари презъ рѣцетѣ, казвайки: „Тя твоята е свършена“. Изправиха ги срещу фароветѣ до изкопания гробъ. Между убийцитѣ имаше мои съученици ремсисти, които не бѣха обучени въ стрелба. Следъ изстрелитѣ нѣкои отъ арестуванитѣ не се свлѣкоха по очи както другитѣ, а паднаха на колѣне, молейки, че нищо не сѣ сторило. Тѣ не знаеха, че срещу себе си иматъ убийци-шумкари отъ Килифарево и другитѣ села. Озлобени, садиститѣ взѣха тѣрнокопи, белове и започнаха удари по гърдитѣ, главитѣ, безъ да се смущаватъ отъ охканията и виковетѣ въ ношъта. Следъ това всички бѣха хвърлени въ изкопа и заровени, някои полуживи. Петъ души, макаръ и ранени, падайки, слагатъ рѣцетѣ си подъ гърдитѣ, за да иматъ въздухъ и успѣватъ да избѣгатъ отъ гроба. Сѣщата нощъ отиватъ въ манастира „Света Троица“ до Търново. Изуменътъ ги укрива и излѣкува, следъ което успѣватъ да избѣгатъ въ Турция.

Правятъ грѣшка като се обаждатъ следъ

Ето една истинска действителна национална катастрофа

45 години унижение и нищета подъ чуждъ насилственъ режимъ. Забавена, затруднена въ своето развитие, България е успѣла да оцѣлѣе като една отъ най-малките нации на европейския континентъ. Българитѣ сѣ потомци на една древна цивилизация, стояща високо надъ досегашнитѣ нейни завоеватели.

Много личности съ високъ български духъ заключаватъ, че най-грѣзкитѣ възможни посегатели на България сѣ били сѣрбитѣ и руснацитѣ.

*Георги Молнаръ
Франция*

Жертвитѣ на комунизма! гр. В. Търново — 1944 г.

Време по радиото какъ сѣ спасили. Хора отъ ДС (Държавна сигурностъ) отиватъ въ манастира и се представятъ за преследвани затворници.

Въ манастира тѣзи „затворници“ биватъ приети отъ изумена. Следъ като научаватъ какъ сѣ били укрити нашитѣ хора преди, изуменътъ и другитѣ сѣ били арестувани, бити и следъ голѣми мъчения убити.

Непознаването подлостъта и жестокостъта на комуниститѣ доведе до много нещастни последици за доста хора.

Една година следъ убийствата шофьорътъ Маринъ при рѣзане на дърва на банцигъ си отрѣзва вѣветѣ рѣже до киткитѣ.

По кръчмитѣ много търговци го хулѣха, че е убилъ 12 души, а той се кълне, че не е вѣрно. Когато го черпятъ, дига чашата съ дветѣ чуканчета на рѣцете, а за тоалетната гругъ трѣбва да му откопчее гацитѣ. Дълги години караше тракторъ съ мъжа изъ града и още е живъ. Други двама отъ убийцитѣ бѣха хвърлени отъ скалитѣ на Царевецъ, а нѣкои се самоубиха.

*София, Септемврий 1994 г.
В. А.*

Никога не ще забравим! Никога не ще простим!

ИВАНЪ КОЦЕВЪ — арестуванъ късно вечерята въ къщи и отведенъ въ мазето на полицията на Львовъ мостъ 1948 година. Бил е началникъ отгдѣлъ „Дактилокопиченъ“. Всички трѣбвало да стоятъ прави поради многото арестувани — безъ храна, мръсенъ въздухъ, съ нѣколко кофи, замѣстващи тоалетни. Не сж липсвали и провокатори.

Постоянно сж викани по всѣко време на геноциста на разпнати, съпровождани съ бои. Много хора не сж се връщали обратно. Наклеветенъ отъ съседъ ОФ (Отечественъ фронтъ) деятель на име Джерекаровъ, Иванъ Коцевъ е изпратенъ въ лагера БЪЛЕНЕ на островъ ПЕРСИНЪ. По пжтя сж бити съ тояги, а само крачка встрани се е третирало като опитъ за бѣгство.

Презъ зимата сж изкарвани боси на сняга да сечатъ съ тѣни брадви грамадни върби. Ржцетъ сж изтрѣпвали при отскачането на брадвитѣ (сечивата) отъ измръзналитѣ дървета. Презъ лѣтото всички охлови, змии и жаби сж изядени отъ тѣхъ. Сушениятъ лукъ е билъ пьленъ съ червеи, фасулъ въ канчето е имало само нѣколко зърна. Спането — на тройни нарове при смрагъ и студъ. За наказание сж карани да тичатъ голи презъ коприва по-висока отъ човѣшки бои. Когато милиционеритѣ сж хвърляли коритѣ отъ диня, скритомъ лагериститѣ сж ги измивали отъ пѣска и изяждали. Когато нѣкой умиралъ, билъ е заравянъ въ пѣска, а прасетата сж го изравяли и изяждали набързо.

Следъ близо две години въ лагера е освободенъ. Остава безъ работа, не се признава трудовиятъ му

стажъ и всичко започва отъ начало. Майка му е била вдовица съ четири деца плюсъ нейна сестра неомжжена и всички сж живѣели заедно и завършили образование.

години наредъ семейството му (жена, дъщеря, майка и леля) се е хранило съ празъ, зелева чорба, чубрица, а обувкитѣ на всички сж се кърпели въ къщи. Рѣдко нѣкои хора сж се сещали да помагатъ въ подобни случаи, било отъ страхъ или егоизъмъ.

За всички комунисти и до сега се запазватъ мѣста и лека работа, макаръ че сж пенсионери.

Въ момента дъщерята на Коцевъ е болна и безработна, заедно съ съпруга си.

Баи Иванъ и съпругата му починаха въ голѣма нищета. Горнитѣ показания сж записани по разговори съ него.

МИХАИЛЪ КРУМОВЪ ДРЪНДАРОВЪ — членъ на Легиона отъ 14-годишна възраст. Постоянно е критикувалъ и опониралъ на комуниститѣ. Презъ 1949 година е арестуванъ, свирейки съ китара срѣдъ група унгарци, обвинени въ шпионажъ, и хвърленъ въ подземие на Львовъ мостъ. Вързанъ е за столъ и трима изверги отъ ДС — партизани, сж го биели, като си почидали поредъ и заливали съ вода. Скачали сж по тѣлото му и го даватъ мъртъвъ на майка му. Целта на изродитѣ е била унищожаването на легионера, непризнаващъ болшевизма. Други отъ арестуванитѣ сж били удушавани още въ колата, преди да стигнатъ до милицията, отъ глаторѣза Главинчевъ. Унгарцитѣ сж били разстреляни.

Многоуважаема Редакция!

Получихъ „Борба“ №3. Благодаря Ви, много ми хареса новата техника на сп. „Борба“. Поздравявамъ техническия редакторъ (уредникъ) съ успѣхъ, да продължи работата на това важно красиво списание.

После ми хареса новиятъ шрифтъ и заглавията на статиите и красивиятъ чистъ цветень печатъ на луксозна хартия.

Браво!

Лично азъ поздравявамъ г-нь г-рѣ Дочевъ за хубавата му уводна статия „Не, не, никога!“

Нека Богъ да му дава здраве и животъ!

Съ горещъ поздравъ:
Габриелъ Карабедянъ

Редакционни съобщения

По решение на 24-ия редовенъ конгресъ на БНФ редакционниятъ комитетъ на списание „Борба“ се състои отъ господата Драгомиръ Загорски, Алекс. Дърводѣлски и Георги Лазаровъ. Представителъ на списанието въ България е г-нь Гошо П. Спасовъ, гр. Бѣлово, ул. „Алабакъ“ №21.

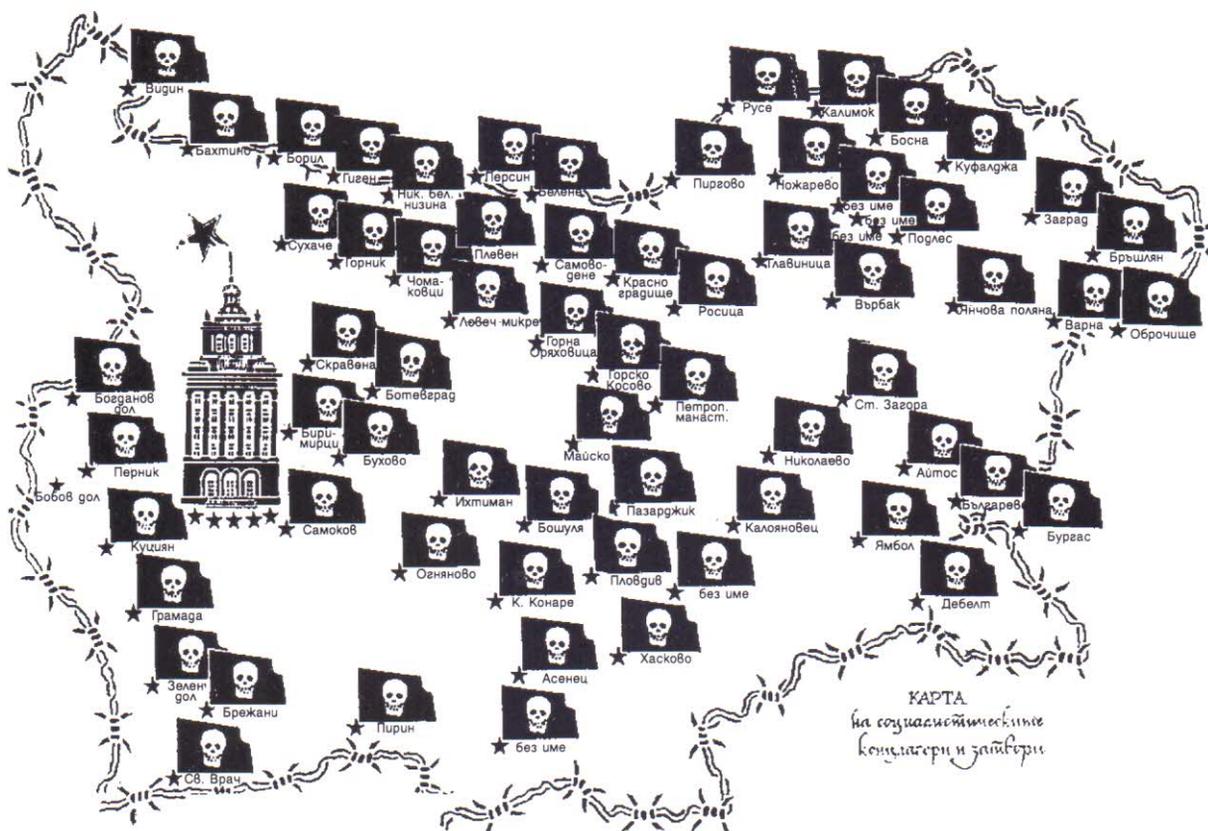
„Борба“, както до сега, се редактира въ Съединените Шати и за улеснение на разпращането се печати въ България. Материали за списанието могатъ да бждатъ изпращани направо до редакцията въ Чикаго или пъкъ до г-нь Гошо Спасовъ, гр. Бѣлово. Неподписанитѣ статии и съобщения сж редакционни.

Въ продължение на 44 години „Борба“ е била изразителъ на въжделенията на българската национална емиграция. Списанието се разпраща на всички, които изкажатъ желание да го получаватъ, и се извържа отъ доброволни помощи споредъ възможноститѣ на читателитѣ, за които прилагаме агресиванъ пликъ.

* * *

Излѣзе отъ печатъ новиятъ брой на в-къ „Народенъ Будителъ“ и спис. „Борба“ — Варна, издане на ЦУС на БНФ. Четете и разпространявайте изданията на БНФ, органътъ на БДФ — в-къ „Преломъ“, както и в-къ „Истина“ и спис. „Нация и политика“.

- * Предстои издаване книгата на г-нь Иванъ Дочевъ. Който иска да я купи, поради ограничения ъ тиражъ, да направи заявка до българската редакция на познатия адресъ.
- * Известява се на нашите четци — за априлския брой материалитѣ ще се приематъ до края на Февруарий.
- * Съобщава се, че списанието не изплаща хонорари за изпратени за публикуване материали.
- * Въ близко време редакцията на списанието ще пусне въ ограниченъ брой „Търновската Конституция“. Поржчки чрезъ редакцията.

На 18 март т. г. пред БЪЛГАРСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ в предаването „ВСЯКА НЕДЕЛЯ“ се яви редакторът от областния вестник в ЛОВЕЧ. Всички чуха неговия УЖАСЯВАЩ РАЗКАЗ и не може да не са се запътали: „ВЪЗМОЖНА ЛИ Е ТАЗИ ЗЛОВЕЩА КАСАПНИЦА, СТАНАЛА НЕ В ЛАГЕРИТЕ НА ВЪЛКО ЧЕРВЕНКОВ И АНТОН ЮГОВ, А В КРАЯ НА ДВАДЕСЕТИЯ ВЕК В ЗАСЕКРЕТЕНИЯ ЛАГЕР КРАЙ ЛОВЕЧ!“ Възможно ли е да съществува ТАКОВА ЗАВЕДЕНИЕ В СИСТЕ-

На 23 март т. г. страдалици от лагери и затвори, членове на СДС и хиляди граждани се стекоха в градската градина на Ловеч с лозунгите „Ше гласувате ли за нашите червени кхмери?“, „И Хитлер не е хранил с трупове на хора свине!“. Тези страшни думи възкресиха спомена за най-ужасяващия в нашата история лагер за бързо (и най-жестоко!) ликвидиране на политически противници — поделение 0789—ВИ, станало само за няколко дни известно в цялата ни страна с имената „Слънчев бряг“ и „Лагерът на смъртта“.

От трибуната говориха някои от малцината оцелели лагерници, като разказаха смразяващи съзнанието факти и случаи от ежедневието. Ето само няколко от тях, които биха могли сериозно да накърнят вя-

МАТА НА МВР, под ръководството на ГЕНЕРАЛ МИРЧО СПАСОВ, където планомерно всеки ден са УБИВАНИ С УДАР ПО ГЛАВАТА ДЕСЕТКИ МЪЖЕ И ЖЕНИ! И КАКВО ОЗНАЧАВА ТРУПОВЕТЕ НА УБИТИТЕ ДА СЕ ДАВАТ ЗА ХРАНА НА СВИНЕТЕ? Добре ли чухме? Истина ли е? ХОРА ЛИ СМЕ? Сега лагерът е изгорен до основа, за да се заличат следите. Редакцията на областния вестник е изпратила събраните материали до ПАРЛАМЕНТАРНАТА КОМИСИЯ ПО ДЕФОР-

рата ни в човека като същество, достигнало най-висок връх в еволюцията.

Биенето с вериги и жезла по време на работа (нормите са били невъзможни за изпълнение) е предшествувало хвърлянето на полуживите в свинарника, където те са били изядани. Пребиването с тояги на хора, вързани в чувал, хвърлянето им от скалите и т. н. — това е било ежедневието. Много от надзирателите са били отбирани измежду криминални престъпници и садисти. Изключителните жестокости в лагера са впечатлили дори основателите му. Той е просъществувал пет години — от 1958 до 1962 г. На позорния стълб днес човешката памет приковава имената на майор Газдов от ДС, майор Гогов — първия комендант и др.

МАЩИТЕ! Но редакторът твърди, че хората, които знаят истината и могат да свидетелствуват, се страхуват да говорят. Не може такива ужасяващи престъпления да се огласяват пред целия народ от Българската телевизия и след това да се мълчи! КАКВО СА ПРАВИЛИ ДОСЕГА МИНИСТЕРСТВОТО НА ПРАВОСЪДИЕТО, ГЛАВНАТА ПРОКУРАТУРА, ПРОКУРАТУРАТА В ЛОВЕЧ? БЪЛГАРСКИЯТ НАРОД ЧАКА ОТГОВОР!

НИКОЛА СТОЙНОВ

След речите на Иван Невропоски, Димитър Баталов и други, шествието се отправил към мястото на лагера, където бе отслужена панихидата в памет на жертвите. Бе поставен кръст на скалата, от която са хвърляни нещастниците. Наблизо бе изгорено и приготвеното специално за целта чучело на комунизма.

Възпоменателното тържество завърши с ритуал, който все още се пази в народната памет (благодарение и на Вазовата поема „Грамада“): всеки от участниците в поклонението пренесе и постави пред сградата на ОК на БКП камък, взет от мястото на бившия лагер. Камъкът на народното проклятие!

БЪРБА

ЗА НОВА БЪЛГАРИЯ

съ **ВЪЗКРЕСЕНИ** АТРИБУТИ
отъ
НЕЗАБРАВЕНТО И
МИНАЛО

**ВЪРА
СИЛА
СУВЕРЕНИТЕТЪ**

монета

ЦАРЬ ИВАНЪ АСЪНЪ II

1218-1241